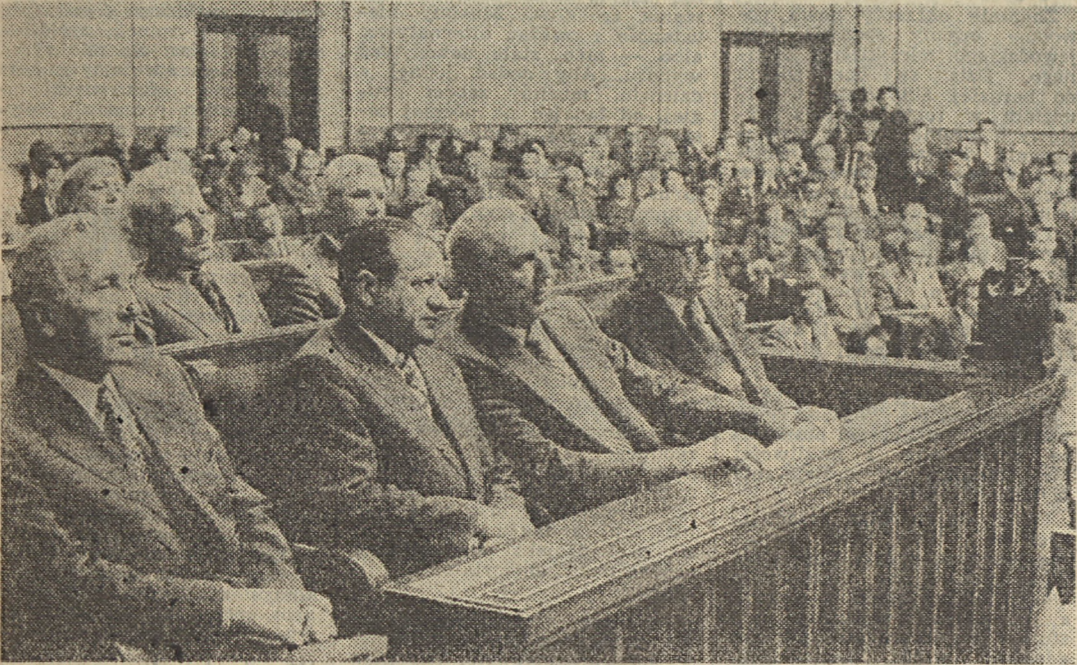

Sejm uchwalił ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym i innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin oraz aprobował rządowy program realizacji uchwały IX Plenum KC PZPR

Informacja Piotra Jaroszewicza • Zatwierdzenie dekretu o amnestii • Odpowiedzi na interpelacje

Życzenia dla narodu radzieckiego z okazji 60 rocznicy Rewolucji

(P) Sala obrad

(P) 27 bm. odbyło się posiedzenie Sejmu, na którym podjęto decyzję o szczególnym znaczeniu dla dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju kraju oraz dla poprawy warunków życia ludności rolniczej.

Sejm jednomyślnie uchwalił ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym i innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin oraz aprobował przedstawiony przez premiera Piotra Jaroszewicza rządowy program realizacji Uchwały IX Plenum KC PZPR ze szczególnym uwzględnieniem rolnictwa.

Sejm zatwierdził również dekret z 19 lipca br. o amnestii oraz wysłuchał odpowiedzi na interpelacje poselskie. Marszałek Sejmu — Stanisław Gucwa w imieniu Sejmu PRL złożył narodowi radzieckiemu życzenia z okazji zbliżających się 60 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Sprawozdawcy sejmowi PAP relacjonują:

Posiedzenie Sejmu rozpoczęło się o godz. 10.00.

W ławach Rady Państwa — Edward Gierek wraz z przewodniczącym Rady Henrykiem Jabłońskim. W ławach rządowych — członkowie gabinetu z prezesem Rady Ministrów — Piotrem Jaroszewiczem.

Pierwsze w sesji jesiennej posiedzenie otworzył marszałek Sejmu Stanisław Gucwa. Izba usłyszała chwila ciszy pamięć zmarłych posłów. Zbigniewa Krzysztoskiego i Konstantego Łubińskiego.

Następnie Sejm podjął uchwałę w sprawie obsadzenia mandatu poselskiego w Okręgu Wyborczym nr 37 w Lublinie. Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

Uchwała została przyjęta.

CAF — Zgodażniński

W imieniu swoich klubów poselskich przemawiali pos. pos. Jerzy Wojciech (PZPR), Jerzy Szymanek (ZSL) i Ewelina Szyńska (SD). (Teksty wystąpień tych posłów — str. 3).

pos. Marian Matera PZPR

Dalsza poprawa w dziedzinie gospodarki materiałowej i surowcowej, zależy m. in. od trafności lokalizacji inwestycji, które powinny być ściśle związane z lokalnymi warunkami surowcowymi. Jest to ważne zwłaszcza w przemyśle cementowym, którego zakłady skoncentrowane są w większości w woj. kieleckim i opolskim, podczas gdy bogate zasoby surowców do produkcji cementu występują również w innych regionach kraju.

Zwiększenie efektywności gospodarowania rodzi m. in. potrzebę doskonalenia systemu operacyjnego między dostawcami materiałów i surowców a zakładami produkcyjnymi. Zła organizacja tych dostaw powoduje często zahamowanie tempa produkcji i nieregularność ma wpływ na jej niską jakość.

Ważnym warunkiem podniesienia efektywności jest również poprawa zaopatrzenia i gospodarki częściami zamiennymi, a także surowcami wtórnymi i odpadowymi. Te ostatnie często (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 3

Aprobata dla programu

(P) To, co powiedział poseł Jerzy Szymanek, odzwierciedla opinię ogółu. Powiedział on mianowicie, że „zadowoleniem i nadzieją należy przyjąć zaprezentowany przez premiera program podjęcia INTENSYWIEJSZYCH I SKUTECZNIEJSZYCH działań na rzecz podnoszenia

efektywności gospodarowania i zwiększanie dyscypliny wykoonywania zadań”. Wszyscy bowiem zdajemy sobie sprawę z tego, że „moglibyśmy osiągnąć lepsze wyniki gospodarcze, mimo obiektywnych trudności: niższych cen surowców i energii, trudniejszego dostępu do kredytów”. (B) DOKOŃCZENIE NA STR. 3

Manewr gospodarczy - to także więcej mieszkań

Nowoczesny i lepiej zorganizowany przemysł mieszkaniowy

Wypowiedź wiceministra Jerzego Brazerta dla „Życia”

(P) Realizacja nakreślonego przez partię na VI i VII Zjeździe ambitnego programu mieszkaniowego to jeden z ważnych celów naszej polityki społeczno-gospodarczej. O działaniach Min. Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zmierzających do pełnego wcielenia tego programu w życie, mówi wiceminister Jerzy Brazert.

— Głównym kierunkiem strategicznym w pracy resortu jest wykonanie programu budownictwa mieszkaniowego i inwestycji bloku rolno-spożywczego.

Po VIII Plenum KC PZPR zintensyfikowaliśmy działania dla zapewnienia rozwoju budownictwa mieszkaniowego. W związku z tym położyliśmy duży nacisk zwłaszcza na dalszy rozwój bazy produkcyjnej dla tego budownictwa.

Rozbudowujemy sieć fabryk domów, które w naszych warunkach pozwalają na stosunkowo najszybsze wznoszenie budynków mieszkalnych. U progu bieżącego roku mieliśmy w kraju 99 takich wytwórni, a zakończymy go z liczbą 114 czynnych trzech kwartałów br. wszystkie zjednoczenia budownictwa ogólnego otrzymały już w zasadzie pełne przewidziane na ten rok dostawy sprzętu i to w znacznie większych rozmiarach niż w latach ubiegłych. Również materiały budowlane kierujemy w pierwszej kolejności na budowę nowych domów, nowych osiedli.

Miejsce pod domy

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

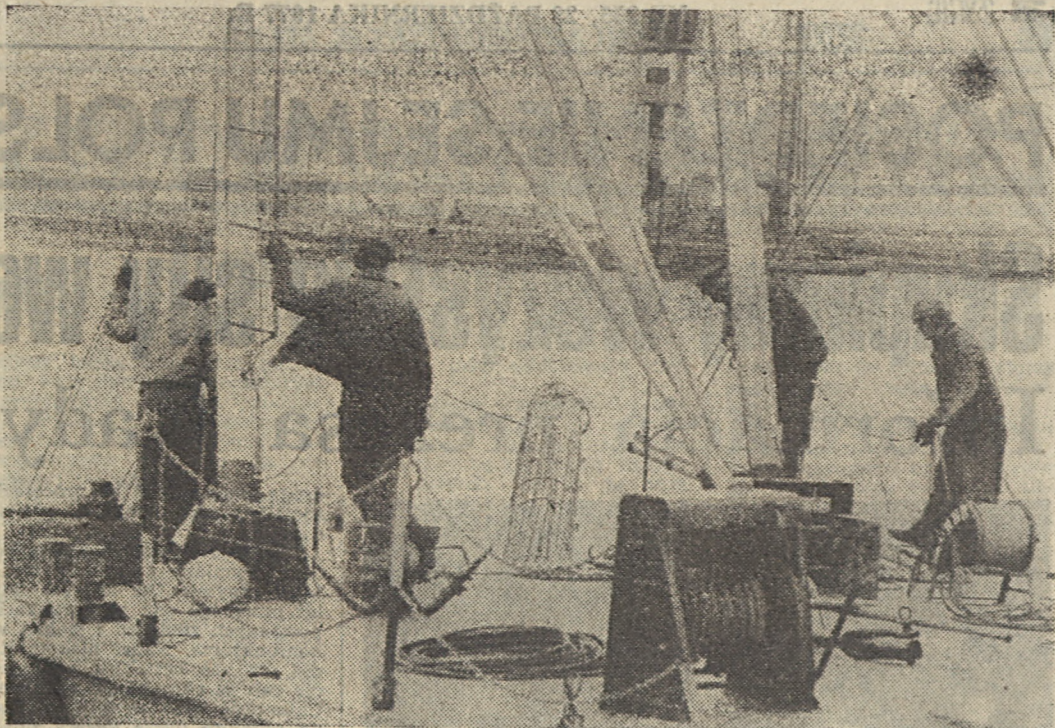
Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Jedną z najtrudniejszych do pokonania barier w przyspieszeniu tempa realizacji programu (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Przewód gazowy na dnie Wisły. Operację zatopienia przewodu gazowniczego na dnie Wisły, w okolicach Warszawy, przeprowadzili w środę, 26 bm. i czwartkową noc brzydący wołamińskiego „Gazomontażu” i Przedsiębiorstwa Budownictwa Wodnego. Podczas 21-godzinnej akcji przeciągnięto przez rzekę i złożono w specjalnie wykopanym pod wodą rowie 560 m rury ważącej 160 ton. Pokonano w ten sposób największą przeszkodę na trasie budowy 50-kilometrowej magistrali, która zamieni pierścień gazowniczy wokół stolicy i pozwoli doprowadzić gaz do Piaszyna. Na zdjęciu: odcinek gazociągu, podtrzymywany przez pływający dźwig, przygotowany do przeciągnięcia przez Wisłę.

Fot. Ryszard Przedworski

Liczne imprezy i spotkania ♦ Sesja naukowa w Katowicach

Przed 60 rocznicą Wielkiego Października

(P) Naród polski z uczuciami braterstwa i przyjaźni wita zbliżającą się 60 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W całym kraju odbywają się imprezy, w których uczestniczą załogi zakładów produkcyjnych, rolnicy, pracownicy różnych instytucji, młodzież.

„60 lat literatury radzieckiej”

Sesja w Radomiu

(R) W ramach trwających Dni Literatury Radzieckiej w woj. radomskim, 27 bm. odbyła się w Radomiu sesja naukowa „60 lat literatury radzieckiej”. Podczas sesji dr Jerzy Lenarczyk z Uniwersytetu Warszawskiego wygłosił referat „Literatura w początkach państwa radzieckiego” a doc. dr Florian Nicuważny (również z Uniwersytetu Warszawskiego) zapoznał słuchaczy z referatem pt. „Etapy wielkiej drogi”.

Przed rozpoczęciem sesji dokonano otwarcia wystawy książek i czasopism w językach polskim i rosyjskim, poświęconych literaturze rosyjskiej i radzieckiej. Wśród ekspozycji znalazło się kilka pozycji z „Kolekcji literatury rosyjskiej” poświęconym m. in. twórczości Gorkiego, Simonowa i Szukszyna. Prezentowany jest także zbiór przemówień L. I. Breżniewa. imz

Wzruszające były spotkania środowiskowe Polaków — uczestników Wielkiego Października — w woj. warszawskim, śląskim, skierskim. Weterani walk rewolucyjnych odwiedzają kluby i świetlice, dzielą się swoimi wspomnieniami, zbliżają historyczne wydarzenia epoki do życia polskiemu, zwłaszcza młodzieży.

Z okazji 60-lecia rozpoczęła się w Katowicach 2-dniowa sesja naukowa, poświęcona wpływowi Wielkiego Października na rozwój światowego procesu rewolucyjnego. W wystąpieniu inauguracyjnym brał udział członek Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Katowicach — Zdzisław Grudziński, omówił ogromne znaczenie rewolucji, której zwycięstwo stało się fundamentem nowej epoki w rozwoju ludzkości. Do-

świadczenia Rewolucji Październikowej i osiągnięcia socjalistycznego budownictwa stanowią dziś integralną część dorobku naukowego marksizmu-leninizmu — podkreślił mówca. Z. Grudziński wyraził uczestniczącym w obradach radzieckim budowniczym luty „Katowic”, podziękowania za pomoc w budowie tego wspaniałego obiektu, będącego wzorem braterstwa łączącego państwa nar. dr. Podczas obrad, w których uczestniczą naukowcy polscy i radziecy referaty wygłosili: prof. dr Aleksander Pędzisz, dr Aleksander Sowiński, prof. dr Janusz W. Golebiowski, dr Tadeusz Iwiński, prof. dr Henryk Ruchowicz. Przedstawiono też referat prof. dr Andrzeja Werblana.

Dziś 8 stron

Sprawa zakazu broni radiologicznej i chemicznej

Konsultacje ZSRR-USA w Genewie

GENEWA (PAP). Korespondent PAP, Jerzy Wańkowicz pisze: W czwartek, 27 bm. dobiegła w Genewie końcówka kolejnej tury konsultacji radziecko-amerykańskich w sprawie rozpatrzenia możliwości podjęcia przez obydwa państwa wspólnej inicjatywy do zakazu opracowywania i produkcji nowych rodzajów i systemów broni masowej zagłady — a w szczególności zakazu broni radiologicznej.

Jak można się dowiedzieć w kolach zbliżonych do obu delegacji, konsultacje będą kontynuowane w pierwszej połowie stycznia przyszłego roku.

Uczestniczący w konsultacjach eksperci poinformowali, że jednym z głównych tematów jest sprawa zakazu systemów broni radiologicznej, czyli broni opartej na stosowaniu bojowych środków promieniotwórczych. Negocjowana inicjatywa ZSRR i USA w sprawie zakazu tej broni, ma być wniesiona na forum genewskiego Komitetu Rozbrojeniowego.

W przedłożonym komitetowi raporcie grupa międzynarodowych ekspertów stwierdziła, że podstawowym wynagieniem skutecznego działania Komitetu Rozbrojeniowego w tej dziedzinie byłoby wprowadzenie skutecznych i dalekosięgniętych za-

kazów, zanim pojawią się nowe systemy broni. Chodzi o zakazy uniemożliwiające podejmowanie nawet wstępnych prac badawczych w tym kierunku co powstrzymałoby technologiczny wysiłek zbrojeni i zapobiegłoby jego przeniesieniu na nowe dziedziny.

Jednocześnie z zakończeniem kolejnej tury konsultacji na ten temat delegacje ZSRR i USA pod przewodnictwem ambasadorów Wiktora Lichaczewa i Adriana Fishera, wznowiły w czwartek 27 bm. w Genewie rozmowy, mające na celu rozpatrzenie możliwości podjęcia przez ZSRR i USA w Komitecie Rozbrojeniowym, wspólnej inicjatywy w sprawie zawarcia konwencji o najgroźniejszych chemicznych środkach prowadzenia wojny, jako pierwszego kroku w kierunku całkowitego i skutecznego zakazu broni chemicznej.

Inicjatywa ta będzie również przedmiotem prac najbliższej sesji Komitetu Rozbrojeniowego w Genewie. Projekt konwencji o całkowitym zakazie badań, produkcji i przechowywania broni chemicznej oraz o znieszeniu jej zapasów, wysunęła Polska i inne kraje socjalistyczne w roku 1972.

Polska była też inicjującym autorem przyjętej jednomyslnie przez XXXI Sesję Zgromadzenia Ogólnego RN rezolucji, domagającej się całkowitej eliminacji broni chemicznej z arsenałów wszystkich państw. (P)

Inauguracja roku szkoleniowego ZSMP

(R) 27 bm. odbyła się w Zwoleńskim Województwie inauguracja roku szkoleniowego 1977-1978. Referat nt. „Aktualnych zadań wojewódzkiej organizacji ZSMP w pracy ideowo-wychowawczej” wygłoszony przez wiceprzewodniczącą Rady Wojewódzkiej ZSMP Janusza Wieczorka, nakreślił zadania i sposoby realizacji podstawowego kierunku w działalności szkoleniowej — którym jest objęcie procesem szkoleniowym jak największej rzeszy członków organizacji a jednocześnie realizowanie programu szkoleniowego odpowiadającego zainteresowaniom i przygotowaniom członków.

To między innymi — kursy dla organizatorów i kierowników szkół aktywność, powołanie przy wszystkich instancjach podstawowych Związku miejsko-gminnych, gminnych i zakładowych szkół aktywność, rozszerzenie kadry wojewódzkiego zespołu lektorskiego ZSMP, studia wiedzy o organizacji młodzieżowej dla nowych członków. Zgodnie z tym zamierzaniem akcją szkoleniową ideowo-wychowawczą objęta zostanie cała, licząca 48 tys. członków, wojewódzka organizacja młodzieżowa.

Podczas inauguracji wręczone 10 osobom pierwsze nominacje lektorskie wojewódzkiego zespołu lektorskiego. be-de

Delegacja WPK na Ziemi Radomskiej

Informacja własna

(R) W woj. radomskim przebywa delegacja Komitetu Centralnego Włoskiej Partii Komunistycznej, 8-osobowa grupa gości na czele z sekretarzem Federacji Włoskiej Partii Komunistycznej w Gorizia. Paiza Tullio interesuje się zagadnieniami gospodarczymi, zarządzaniem przedsiębiorstw oraz prowadzoną pracą partyjną wśród załóg.

27 bm. włoscy komuniści zwiedzili w Radomiu Radomską Wytwórnię Telefonów oraz „waleńską” zakład maszyn do pisania w Golebiowie, a w Pionkach oglądali produkcję syntetycznej skóry i następnie uczestniczyli w zebraniu tamtejszej organizacji partyjnej.

28 bm. przewidziany jest dalszy program pobytu delegacji Włoskiej Partii Komunistycznej w woj. radomskim. (n)

Prognoza pogody

(P) Jak informuje IMGW w Warszawie będzie dziś zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami. Temp. maks. około 12 stopni. Wiatry słabe i umiarkowane, zachodnie i południowe. (PAP)

KALENDARIUM

● Piątek jest 301 dniem 1977 r. Do końca roku pozostały 64 dni, w tym 53 dni robocze. ● Słoneczko wschodzi o godz. 6.23, a zachodzi o godz. 16.13. Wschód Księżyca godz. 17.14, zachód godz. 7.39. Piątek będzie krótszy od najdłuższego dnia w roku o 6 godzin i 48 minut. ● Imieniny obchodzą Szymon i Tadeusz. (J. L.)

„ZWAR”, „CERPOL”, „CERAD”

Warszawscy laureaci konkursu DO--RO

Informacja własna

(P) Przedstawiciele warszawskich zakładów — laureatów IV Ogólnopolskiego Konkursu Dobrej Roboty spotkali się wczoraj, 27 bm. w Sali Kongresowej PKiN na uroczystym rozdaniu nagród i wyróżnień.

Wśród ponad dwóch tysięcy zakładów i instytucji, biorących udział w tegorocznym konkursie, znalazły się 144 z województwa warszawskiego. Spośród nich warszawska komisja konkursu, składająca się z przedstawicieli WRZZ, Oddziału Stołecznego NOT, Urzędu m. st. Warszawy, Okręgowego Urzędu Miar, a także stołecznych zakładów pracy wyróżniła — za najlepsze wyniki gospodarcze, wytwarzanie i utrwalanie w przedsiębiorstwach wysokiej aktywności i widoczne efekty w poprawianiu jakości tak pracy, jak i oferowanych wyrobów — 24 przedsiębiorstwa.

Warto zaznaczyć, że dziewczęta z nich otrzymały laury ogólnopolskie. Nagrody I stopnia zdobyły: Zakłady Wytwór-

cze Aparatury Wysokiego Napięcia — „ZWAR”, Zakłady Porcelitu Stołowego „CERPOL” z Pruszkowa i Zakłady Ceramiki Radiowej „CERAD”. Nagrody II stopnia przypadły w udziale m. in. „Unitrze-Unimie”, „Tewie”, „Herbapolowi”.

Serdeczne gratulacje i słowa podziękowania za doskonałą jakość i efektywność pracy prze-

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Warszawska młodzież gra o „Złotą piłkę”. Futbolisci Szkoły Podstawowej nr 298 (osiedle Bródno), którzy przybrali nazwę „Życie Warszawy”, pokonali w finale XVIII turnieju „Grany o złotą piłkę” reprezentację Szkoły Podstawowej nr 33 z Mokotowa, występującą pod nazwą „Trybuna Ludu” 1:0 (1:0). Naszimi zwycięzcami tym samym główną nagrodę w swojej kategorii wiekowej (12—13), jak również puchar ufundowany przez Prezesa RSW „Prasa-Książka-Ruch”.

A o drużynę „Życie Warszawy” wraz z rodzicami, która wystąpiła w składzie: Jerzy Szumert, Arek Bujańczyk, Robert Łuszczynski, Andrzej Woźniak, Zbyszek Jedut, Tomek Wierzbicki, Jacek Jaczewski, Grzegorz Jakubowski (kapitan), Sławomir Zaboklicki, Jacek Raciniowski, Ryszard Turlej (bramkarz). Opiekunem chłopaków jest Zdzisław Kaczyński, nauczyciel w SP nr 298.

Fot. Zbigniew Furman

POSIEDZENIE SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Skupiamy wszystkie siły wokół wykonania postanowień IX plenum Informacja prezesa Rady Ministrów — Piotra Jaroszewicza

drogą nasz udział w procesach socjalistycznej integracji gospodarczej.

Trudne problemy stawia przed nami wymiana z krajami kapitalistycznymi. Od czterech lat przebiega ona w warunkach poważnych zakłóceń i wahań w koniunkturze. Nadal niekorzystnie dla nas kształtują się relacje cen w eksporcie i imporcie. Chłonność rynków tych krajów na niektóre nasze towary zmalała. Zjawisko to pogłębia protekcyjna polityka niektórych rządów. Osiągamy w takich warunkach w bieżącym roku przyrost eksportu do tych krajów o ponad 12 proc. świadczy o dużym wysiłku przemysłu i handlu zagranicznego. Wysiłek ten będzie konsekwentnie kontynuowany.

Wzrost eksportu uznajemy za zadanie wielkiej wagi. Stawiamy je nie tylko przed producentami, lecz także przed organizacjami handlu zagranicznego, które powinny nadal usprawniać swą działalność. Zapewnimy tym organizacjom większy wpływ na zagospodarowywanie zdolności produkcyjnych, kształtowanie asortymentowej struktury produkcji eksportowej, na poprawę jakości i terminów dostaw. Kładziemy nacisk na podniesienie poziomu badań cen i prognoz, a

także doskonalenie umiejętności negocjacyjnych.

Racjonalizujemy i ograniczamy wydatkowanie środków na import. Przestrzegamy zasady, aby importować tylko to, co jest rzeczywiście niezbędne i aby z importowanych surowców i materiałów produkować towary o wysokich walorach jakościowych, odpowiadające wymaganiom odbiorców w kraju i za granicą.

Niestety często jeszcze wiele surowców i materiałów z importu marnuje się w różnych przemysłach w procesie produkcji, obrotu i składowania. Musimy z tym definitywnie skończyć.

Zaleciliśmy szybko i zgodnie z założeniami i umowami odrobienie opóźnień w kompleksowym opanowaniu produkcji licencyjnej, aby uniknąć nadmiernego i bardzo kosztownego importu kooperacyjnego. Od realizatorów procesów inwestycyjnych żądamy, aby maszyn i urządzeń z importu trafiały na place budów zgodnie z realizowanymi harmonogramami robót. Od inwestorów zaś, ściśle przestrzegamy zasady, aby inwestycje nie powodowały ponadplanowej importochłonności produkcji.

mułowaniu nadmiernych postulatów inwestycyjnych i importowych, tolerowaniu niedostatecznej jakości produkcji i budownictwa, unikaniu założeń, głębszych zmian w strukturze produkcji. Przeciwdziałamy się stanowczo zjawiskom zaokrąglania i upiększania danych, przejawom wygody i nierzetelności.

Nasilamy ochronę mienia społecznego, zastraszamy walkę z nadużyciami, z przejawami protekcyjizmu i kumoterstwa, a także zbytku i wystawności. Obok surowych kar za wykroczenia potrzebna jest tutaj intensywna działalność wychowawcza.

W realizacji zadań społeczno-gospodarczych poważną rolę mają do odegrania terenowe organy administracji państwowej — wojewodowie i naczelnicy gmin.

Naznaczamy okrzepły nowo powołane organy szczebla wojewódzkiego, miejskiego i gminnego. Dziś są one zdolne do bardziej aktywnego udziału w rozwiązywaniu węższych problemów, w stymulowaniu działalności gospodarczej, w poprawianiu warunków życia ludności, w umacnianiu ładu i porządku publicznego.

Tym nowym możliwościom wysłać naprzeciw podjęta we wrześniu br. uchwała Rady Ministrów wzmocnienia i rozszerzenia funkcji koordynacyjnych wojewodów i zwiększenia samodzielności finansowej rad narodowych i wojewodów.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują jednak, że poszerzenie uprawnień i możliwości nie wszędzie są dostatecznie wykorzystywane.

Obok wojewodów przodujących są i takie, które wyraźnie pozostają w tyle. Często nie wykorzystują one dostatecznie własnych możliwości i rezerw, a jednocześnie wysuwają postulaty przydziału środków pod adresem władz centralnych. Mają również miejsce przypadki niepoprawnego wyrażenia, które mieszczą się w uprawniach władz terenowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Rzemieślnicy i drobna wytwórczość zbyt często absorbują się zamówieniami gospodarki użytkowej.

Będziemy stwarzać warunki pobudzające ich zainteresowania głównie zaspokojeniem potrzeb ludności.

Dla lepszego rozwiązywania tych problemów będziemy nadal zwiększać uprawnienia samorządu i władz terenowych, a zarazem podnosić ich odpowiedzialność.

Wysoka Izba

Podjęliśmy starania i tworząc warunki do pomyślnego wcielenia w życie Uchwały IX Plenum musimy brać pod uwagę nie tylko potrzeby, ale i realne możliwości kraju. Nie jesteśmy i nie będziemy w stanie działać na zasadzie powiększania środków. Musimy nieustannie rozważać alternatywy: albo — albo, stale dokonywać wyboru. Aby dodać jednej z dziedzin, musimy zabrać drugiej, odkładając na później zaspokojenie jej skądinąd nawet uzasadnionych potrzeb. Nie jest to zadanie łatwe, ani też popularne. W jego realizacji napotykamy często opory i niezrozumienie.

Najważniejsze jest to, że wprowadzając konieczne przegrupowania i korekty zapewnimy, zgodnie z programem VII Zjazdu, realizację naszych celów społecznych, o równocześnie pamiętamy o dniu dzisiejszym i o jutrze.

Świadczą o tym — obok zgodnego z planem wzrostu plac realnych — doniosłe decyzje w sprawie podwyższenia rent i emerytur oraz plac najniższych, a także rozpatrywanie dziś projekt powszechnego zaopatrzenia emerytalnego rolników.

Świadczą o tym także ważne dla przyszłości kraju przedsięwzięcia inwestycyjne, jak huta „Katowice”, zespół paliwowo-energetyczny „Bełchatów”, Lubelskie Zagłębie Węglowe, kompleks wytwórni nawozów azotowo-fosforowych „Police”, koło Szczecina, zespół inwestycji dla ciągnika „Ursus”, kombinat celulozowo-papierniczy Kwidzyn, Centralna Magistrala Kolejowa oraz współudział w inwestycjach paliwowo-surowcowych na terytorium Związku Radzieckiego. Bez tych inwestycji nie byłoby w stanie już w najbliższych latach pomyślnie rozwijać naszego kraju.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

innych wieloletnich gospodarkę rozwojowych, intensywnie wykorzystujących wysoki poziom produkcji, zwiększających kontraktację i dostawy produktów rolniczych, będzie ważnym kierunkiem naszego działania. Nie we wszystkich województwach proces ten przebiega aktywnie. Będziemy w tej dziedzinie podejmować dalsze kroki.

Przeprowadzone dwukrotnie przeglądy gmin ujawniły liczne niedociągnięcia i błędy w wykorzystaniu. Ponieważ to do opracowania planów zagospodarowania takich gmin w rekrutacji nieuczniów. Brakujący systematycznie opracować realizację tych planów, aby tempo i efekty rolnego zagospodarowania ziemi były bardziej zadowalające.

Resortowi rolnictwa, w tym wojewodzie i gminnym, ich służbie rolniej, spółdzielczym organizacjom rolniczym producentom stawiamy zadanie podniesienia efektywności uprawy roślin i hodowli, optymalnego wykorzystania środków przeznaczanych przez państwo na rozwój rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Trzeba powiedzieć otwarcie, że postęp w rolnictwie przebiega w nadmiernie różnicowym tempie. Czerwcowy spój zwierząt wykazał na przykład, że w 5 województwach spada poniżej poziomu z czerwca 1976 r. pogłowie trzody chlewnej, w 13 województwach — pogłowie bydła.

W większości województw skup żywnościowego obrotu są poważnie w porównaniu do roku ubiegłego. Duże rośnie występowanie w planach rolni, w towarowości produkcji i w realizacji planów skup i kontraktacji. Świadczy to o lekceważeniu wielkich rezerw. Ich wykorzystanie będzie sprawdzianem pracy naszych władz wojewódzkich.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Obywatelu Marszałku! Wysoka Izba!

Pragnę przedstawić Wysokiej Izbie dwie sprawy: program realizacji przez rząd w tym roku IX Plenum Komitetu Centralnego partii oraz projekt ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym i innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin.

Tematy te łączą się ściśle z realizacją programu VII Zjazdu PZPR.

Zdecydowana wola konsekwentnej realizacji obranej stra-

tegi rozwojowej, mimo znacznie trudniejszych niż można było uprzednio przewidzieć warunków wewnętrznych i międzynarodowych, zrodziła potrzebę dokonania społeczno-gospodarczego manewru, który urzeczywistniłby. Jego dotychczasowy przebieg poddano wnikliwej ocenie na IX Plenum KC. Stwierdziło ono, że pomimo niedomagań i słabości, które niebawem krytykować i szybko przeciwdziałać, założone premieszanie sił i środków realizujemy konsekwentnie i pomyślnie.

Wzrost eksportu uznajemy za zadanie wielkiej wagi. Stawiamy je nie tylko przed producentami, lecz także przed organizacjami handlu zagranicznego, które powinny nadal usprawniać swą działalność. Zapewnimy tym organizacjom większy wpływ na zagospodarowywanie zdolności produkcyjnych, kształtowanie asortymentowej struktury produkcji eksportowej, na poprawę jakości i terminów dostaw. Kładziemy nacisk na podniesienie poziomu badań cen i prognoz, a

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

Wskutek niedostatecznego nadzoru ze strony władz centralnych a szczególnie terenowych niektórych przedsiębiorstw, instytucji i urzędów wykupują z rynku wewnętrznej gospodarki towary przez ludność i towary. Zwłaszcza że zjawiska te niejednokrotnie precyzyjnie ustalają rozmiary możliwych zaopatrzenia tych jednostek w ramach ogólnych dostaw artykułów rynkowych.

POSEDZENIE SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Informacja prezesa Rady Ministrów – Piotra Jaroszewicza

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 2)

Osiągnięliśmy już znaczne zbliżenie poziomu dochodów ludzi pracy miast i wsi. Doniosłym

Emerytury dla rolników niosą przełom w sytuacji materialnej i moralnej wsi

Obecnie, w myśli inicjatywy tow. Edwarda Gierka podjętej przez naczelne władze PZPR i ZSL, przegaliśmy dokonanie drugiego historycznego kroku – w dziedzinie poprawy warunków socjalnych ludności wiejskiej – wprowadzając system emerytalny emerytalnego i innych świadczeń dla rolników i ich rodzin.

Przyjęcie rozpatrywanego dziś projektu ustawy w tej sprawie stanowić będzie zasadniczy etap w zrównaniu uprawnień socjalnych rolników indywidualnych z uprawnieniami pracowników gospodarki społecznej. Spełni wieloletnie nadzieje rolników, którzy swą pracą współuczestniczą w rozwoju kraju, w wyżywieniu narodu. Aktem tym potwierdzimy podstawowe zasady naszego socjalistycznego ustroju, wyrażymy szacunek dla trudu i uznania dla osiągnięć polskich

rolników, podniesiemy rangę ofiarne przez nich wykonywanego i jakże ważnego zawodu. Jednocześnie jednak, alit ten łączymy z całokształtem zadań w dziedzinie poprawy wyżywienia narodu. Dlatego system emerytalny rolników wiążemy z rozszerzeniem i wzrostem produkcji sprzedanej przez nich państwu w okresie wielu lat.

W warunkach polityki rolnej państwa ludowego, kiedy każdy rolnik, jeśli tego pragnie, ma zapewnić warunki i perspektywy rozwoju swojego gospodarstwa, oznaczać to będzie zarazem utrzymywanie socjalistycznej zasady uzależnienia wysokości świadczeń od rzeczywistego wkładu pracy, od przysługującego wynagrodzenia, jak dzieje się to w przypadku pracowników gospodarki społecznej.

Wiążąc wysokość rent i emerytur przede wszystkim z war-

tością sprzedawanego państwu produktu towarowego rachędo do zwiększenia obszaru gospodarstwa i intensyfikacji produkcji rolniczej. Leży to w interesie samych rolników i całego społeczeństwa.

Wprowadzenie w życie ustawy będzie miało wielkie znaczenie dla młodzieży wiążącej swoje plany życiowe z zawodem rolnika, przyspieszy proces przejmowania gospodarstw rolnych przez ludzi młodych, pracowitych, posiadających wiedzę i kwalifikacje, nabędzie dzięki upowszechnieniu szkolnictwa rolniczego.

Ustawa przynosi steranym trudem całego życia rolnikom, którzy przekazują gospodarstwa swym następcom, godziwe zabezpieczenie materialne i społeczną starość, uwolni ich od ponikających i jakże często zawodnej – łaski dobroczyńcy.

Nikogo nie trzeba przekonywać, że emerytura zagwarantowana przez państwo będzie przełomem w sytuacji materialnej i moralnej najstarszego pokolenia ludzi rolniczej rodziny. Zapewni też znaczne ograniczenie wzajemnych rozstrzel i często gorszących sporów rodzinnych.

Rozpatrywany dziś projekt jest wynikiem wieloletnich prac przygotowawczych. Stała obecna podlegała zawiadomieniu w dużej mierze szerokiej konsultacji ze społeczeństwem rolniczym. Dyskusje nad założeniami projektu przebiegały w atmosferze zainteresowania i zaangażowania rolników w dalszy rozwój rolnictwa w Polsce.

W trakcie dyskusji wyrażano różne uwagi i opinie. Staraliśmy się je w miarę możliwości uwzględnić tak, by jednocześnie nie naruszać spójności postanowień ustawy. Znalazło to m.in. wyraz w ustaleniu minimalnej wysokości emerytury i renty dla wszystkich rolników, niezależnej od wielkości i zasobności przekazywanego następcom gospodarstwa. Uwzględniliśmy również stan rodzinny rolnika oddającego ziemię, zapewniając mu do emerytury i renty – podobnie jak w powszechnym systemie emerytalnym pracowników – odpowiednie dodatki i zasiłki rodzinne dla osób pozostających na jego utrzymaniu. Tymi dodatkami i zasiłkami objęte zostaną także osoby nie będące najbliższymi krewnymi.

Nie możemy jednak zgodzić się z poglądami, że nie należy preferować dobrze i wydajnie pracujących rolników, że nie

naależy także uzależniać poziomu emerytury od rozmiarów sprzedawanego państwu produktu. Pragnę więc jeszcze raz podkreślić, że preferencje te przysługują rolnikom za ich pracę i jej efekty.

Nie możemy również, wbrew niektórym sugestiom, odwrócić rozpatrzenia i podjęcia ustawy. Władze polskie wypowiedziały się już zdecydowanie za projektem i oczekuje szybko jego wprowadzenia go w życie.

Mogę zapewnić Wysoki Sejm, że – podobnie jak to czynimy w powszechnym pracowniczym systemie emerytalnym – system emerytalny rolników będziemy z czasem doskonalić.

Rezultaty konsultacji przedstawione zostały Wysokiej Izbie w dniu 30 maja. Świadectwem pozytywnego stosunku ludności wiejskiej do proponowanych rozwiązań, w połączeniu z pieczołowitą analizą uwag i postulatów zgłoszonych w toku konsultacji oraz w listach do partii, rad narodowych, urzędów państwowych, pozwolą nadać projektowi ustawy kształt odpowiadający zarówno potrzebom socjalnym rolników, jak i zasadom naszej polityki społecznej i aktualnym możliwościom państwa. W projekcie został uwzględniony punkt widzenia zarówno wysłuchanych, jak i młodych rolników, w is-

toce – całej społeczności wiejskiej.

Chciałbym zwrócić uwagę obywateli państwa, że wypłata emerytur i rent dla rolników wymagać będzie wielu miliardów złotych. Kwoty te będą pokrywane z funduszu emerytalnego, tworzonego w dwóch częściach: ze środków budżetu państwa i tylko w 1/3 ze składek rolników.

Podjęliśmy to wielkie zadanie, chociaż jest ono niełatwe. Będziemy w tym celu dokonywać dalszych przegrupowań środków, co stanowi kolejnym kierunkiem innowacji na rzecz rozwoju produkcji rolnej i gospodarki żywnościowej.

Okończono, że potrzebny jest na to czas, uzasadnia powolne wprowadzenie systemu emerytalnego od lipca 1980 r. Pewne jednak świadczenia pieniężne z tego systemu proponujemy przysłać również tym rolnikom, którzy przekazali swoje gospodarstwa przed wejściem w życie rozważanej dziś ustawy.

Przewidujemy wcześniejsze wypłacanie przewidzianych emerytur rolnikom najstarszym lub o wysokim stopniu inwalidztwa, którzy po wejściu w życie ustawy przekażą swoje gospodarstwa następcom. Wcześniej zostaną też wprowadzone w życie przepisy ustawy

w stosunku do rolników, którzy przekazywać będą gospodarstwa państwu.

Pragnę wyrazić przekonanie, że polscy rolnicy przyjmą ustawę z uznaniem należnym randze i treści tego doniosłego aktu.

Uznanie to można wyrazić w jeden tylko sposób: patriotycznym na inicjatywę, zwiększaniem produkcji, podnoszeniem wydajności, zaangażowaniem w dzieło wyżywienia kraju. Liczymy, że będzie to tendencja trwała, gdyż leży to we wspólnym interesie miasta i wsi.

Zwiększona produkcja będzie bowiem procentowała rolnikom wyższymi dochodami i wyższymi kwotami emerytur i innych świadczeń. Większa zaś produkcja i towarowość rolnictwa oznacza dla całego społeczeństwa zwiększenie dochodu narodowego, poprawę zaopatrzenia rynku, umocnienie podstaw dalszego wzrostu płac i dochodów.

Obywateli Państwo!

W przekonaniu o słuszności przedłożonego projektu proszę Wysoką Izbę o jego uchwalenie oraz przyjęcie przedstawionej informacji o rządowym programie realizacji i postanowień IX Plenum KC PZPR (PAP)

Projekt ustawy „O zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin” Wystąpienie posła – sprawozdawcy Ludwika Mażnickiego

Posel podkreślił, że już na IV Plenum KC PZPR z inicjatywą przywrócić Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i narodu polskiego Edwarda Gierka padła zapowiedź o emeryturach dla rolników, a w wyniku VI Plenum KC – rząd, w trosce o wypłacenie jak najlepszych świadczeń, jeszcze przed sporządzeniem projektu ustawy opracował założenia systemu emerytalnego, które podane zostały powszechnej konsultacji na wsi.

Ogólnowojewskie zebrania, a także spotkania z wybitnymi wsi i w różnych innych środowiskach daly możliwości wypowiedzenia się w tej sprawie całej ludności wiejskiej. Szeroki był także udział w tej ogólnonarodowej dyskusji ludzi środowisk pozarolniczych, a więc świata nauki, specjalistów rolnictwa, pracowników służby społecznej. Wzrostła działalność społeczna. W wyniku tej ogromnej pracy badawczej praktycznym wyrazem realizowania zasady współzadziałania jak najszerzej rzeszy społeczeństwa w decydowaniu o ważnych sprawach całego narodu – podstawowe założenia systemu emerytalnego przyjęte zostały z powszechną aprobatą, a rząd uzyskał wiele konstruktywnych propozycji, uwag, wniosków i postulatów, które pozwoliły na bardziej trafne opracowanie projektu ustawy.

Po scharakteryzowaniu przebiegu prac nad przygotowaniem projektu, a tej ustawy – posel stwierdził, że uwzględnione zostały w nim wszystkie wnioski i propozycje mające realne podłoże oraz wszystkie zasadne uwagi dotyczące uściślenia pojęć, bardziej precyzyjnych sformułowań zarówno wozłowych jak i szczegółowych kwestii. Pełne odzwierciedlenie i potwierdzenie znalazła troska o najwznioślejsze interesy ludzi pracy i socjalistycznego państwa.

Wychodząc naprzeciw zgłoszonym postulatam i wnioskom podniesiono – w stosunku do założeń – minimalny wymiar emerytury z 1200 do 1500 zł. znacznie rozszerzono też uprawnień socjalne związane z wprowadzeniem systemu emerytalnego dla rolników i ich rodzin. Wprowadzono również zasadę wypłaty dodatków za przekazaną państwu ziemię, budynki i drzewostan oraz wiele innych korzystnych dla wsi rozwiązań, m.in. możliwość przekazania gospodarstwa przed osiągnięciem 65 roku życia (z tym, że prawo do emerytury powstaje z dniem osiągnięcia tego wieku) oraz zwolnienia od obowiązku płacenia składki na fundusz emerytalny przez okres 5 lat tych rolników, którzy rozpoczęli prowadzenie gospodarstwa rolnego przed ukończeniem 55 lat życia; zachęcać to będzie rolników do przekazania gospodarstwa następcom w dobrym stanie, młodym zaś stwarzają warunki korzystnego ich dalszego produkcyjnego rozwoju.

Po ponad półrocznej pracy nad sporządzeniem projektu ustawy, w której uczestniczyli kierownicy PZPR, ZSL i radu oraz równolegle prowadzonej dyskusji poselskiej na spotkaniach ze społeczeństwem, projekt ustawy został poddany w ostatnim okresie wszechstronnej, rzeczowej analizie na posiedzeniach komisji sejmowych.

Wynikiem tej pracy jest wprowadzenie do projektu ustawy 34 poprawek, w tym zarówno merytorycznych, jak i uszczelniających oraz precyzujących niektóre pojęcia.

Projekt tej ustawy uważa za historyczny akt, stanowiący wielki krok naprzód w dziedzinie polityki socjalnej naszego państwa. Wprowadza on zabezpieczenie emerytalne i rentowe dla rolników i ich rodzin, jako ostatniej i najbardziej licznej grupy zawodowej dotychczas nie posiadającej takiego uprawnienia.

Ten głęboko humanitarny akt zapewniający godnego bytu i świadczeń rolnikom, którzy z uwagi na wiek lub nieszczytnie inwalidztwa nie mogą już pracować, jest pierwszym i podstawowym celem rozpatrywanej ustawy. Przyniesie ona również w konsekwencji zmniejszenie różnic w poziomie socjalnym ludzi miast i wsi, wypłynie na podniesienie społecznej rangi zawodu rolnika. Stanowi ona również praktyczny wyraz pogłębiania się sojuszu robotniczo-chłopskiego, spójni społecznej i ekonomicznej między miastem i wieś.

W pracach komisji i specjalnie wyłonionej podkomisji powołanej z poczuciem ogromnej odpowiedzialności i poszanowania propozycji, wniosków i postulatów rolników dyskutowali różne warianty rozwiązań poszczególnych problemów w trosce o to, by przyjąć najlepsze postanowienia. Rodzinny charakter gospodarstw chłopskich przesądził np. o wyborze rozwiązania przysługującego emerytury obojgu małżonkom wraz z przysługującymi dodatkami i świadczeniami socjalnymi dla dzieci, wnuków i rodzeństwa, dla osób pozostających na utrzymaniu pobierającego emeryturę lub rentę.

Z wielką troską analizowano jeden z podstawowych warunków, który musi być spełniony dla uzyskania uprawnień emerytalnych i który decyduje też o wysokości emerytury. Warunek ten mówi o konieczności wyprodukowania i sprzedaży produktów rolnych wartości nie mniejszej niż 15 zł. rocznie. Osiągnięcie produkcji tego rzędu znajduje się w możliwościach każdego gospodarstwa.

Polityka rolna stwarza bowiem warunki dla rozwoju wszystkich form gospodarowania. W wyniku tej polityki rolnictwo indywidualne objęte zostało szerokim systemem wszechstronnej pomocy państwa. Wyraża się ona w szeregach drogi przenoszenia stanu własności, w ewidencji gruntów oraz w wnioskach rolnika w kserde wycieczki.

Komisje podzieliły pogląd, że pełnomocnictwa przyznane na członków gmin w realizacji ustawy, wymagają zapewnienia społecznej kontroli, co też znalazło wyraz w odpowiednim ustępie tej ustawy. W myśl tego przepisu kontrolę społeczne ze strony rad narodowych i ich komisji, rozciągając się będzie na całokształt spraw związanych z prawidłową realizacją ustawy.

Nie wszystkie jednak propozycje i wnioski – powiedział posel – mogły zostać uwzględnione w projekcie ustawy. Wiele słusznych, ważnych ale szczegółowych spraw trzeba będzie rozstrzygać na drodze przepisów wykonawczych. Stąd też w projekcie tym przewidziano upoważnienie Rady Ministrów do przygotowania rozporządzeń regulujących wiele tych różnorodnych kwestii.

Należy też liczyć się z tym, że przy wdrażaniu ustawy wystąpią także przypadki szczególne, których nie sposób było przewidzieć. Zmieniać się też będą warunki, w których będziemy ją realizować. Wymagać to więc będzie stałe otwarte podejście do tych postanowień i rozwiązywania problemów zgodnego z interesami rolników i państwa.

Trzeba także zrobić ogromny wysiłek w dziedzinie dobrego przygotowania całego aparatu administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem gminy – pod kątem właściwej realizacji ustawy.

Z upoważnienia komisji rolnictwa i przemysłu, handlu, pracy i spraw społecznych oraz przy uwzględnieniu opinii – posel wnioskował o uchwalenie rządowego projektu ustawy „O zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin” wraz z poprawkami komisji. (PAP)

Decyzja o znaczeniu historycznym Wystąpienie posła Jerzego Wojcieckiego w imieniu klubu PZPR

Przemawiając w imieniu Klubu Poselskiego PZPR, pos. Jerzy Wojciecki stwierdził, że wstępnie, że sens uchwały IX posiedzenia Komitetu Centralnego Partii polega na tym, aby w określonych, bardziej złożonych, trudniejszych warunkach zapewnić w pełni realizację strategii społeczno-gospodarczej wypracowanej na VI i rozwiniętej na VII Zjeździe naszej partii, strategii, która wywodzi się z humanistycznych ideałów socjalizmu, zaś jej celem nadrzędnym jest wszechstronny rozwój Polski i poprawa jakości życia Polaków.

Aby tak się stało trzeba osiągnąć ideową poprawę w efektywności gospodarowania, w pełni wykorzystanie nowo budowanych umocnień, nowych zakładów produkcyjnych, gospodarnie, oszczędnie i także racjonalnie gospodarować posiadanymi środkami. Wale w tym względzie mamy do zobaczenia. Dążenie do uzyskania wyższej jakości pracy i wyższej efektywności winno obowiązywać każdego z nas, każdego dnia, we wszystkich dziedzinach naszej gospodarki.

Szczegółowej uwagi wymagają działania zmierzające do przeciwdziałania istniejącym trudnościom w rolnictwie, doprowadzenie do pełnej obudowy i nagłowia wieloletnich gospodarstw i zapewnienia dalszego wzrostu produkcji rolniczej. W tym celu niezbędne jest zwiększenie powierzchni roli, lepsze wykorzystanie iek i pastwisk, efektywne gospodarowanie paszami, specjalizacja i kooperacja rolników, budownictwa inwentarskiego. Niechcąc jest także stałe poprawianie zaopatrzenia rolnictwa w środki pro-

dukcji, rytmiczne ich dostawy i efektywne wykorzystanie, rozszerzenie usług rolniczych i lepsze wykorzystanie kwalifikowanych kadr w rolnictwie oraz poprawianie poziomu pracy służby rolnej i administracji terenowej.

Przedstawiając przez rząd program realizacji uchwały IX Plenum KC PZPR odpowiada w pełni wymogom społecznym i aktualnym możliwościom gospodarstwa narodowego.

Nawiązując do przedłożonego Sejmowi rządowego projektu ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin pos. J. Wojciecki wskazał na jego ogromną wymowę społeczną, polityczną i moralną oraz znaczenie ekonomiczne. W akcie tym stwierdził, że – znajdując wyraz głęboko humanitarnym na jego ustale. Ustawa ta jest wyrazem siły sojuszu robotniczo-chłopskiego. Jest ona także w pełni zgodna z realizowaną przez naszą partię wspólnie z Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym – polityką rolną, która hojny wzrost produkcji rolniczej z przemianami społecznymi na wsi i systematyczna poprawa bytu ludności wiejskiej.

Polityka ta sprzyja podnoszeniu społecznego prestiżu i rangi zawodu rolnika. Stwarza perspektywę pracy i możliwości rozwoju kadr rolniczych, którzy będą o swój zawołat pracy, tworzenia go i powiększania produkcji. Takim gospodarstwem państwa ludowe zapewniła i zapewni także stałe poprawianie zaopatrzenia rolnictwa w środki pro-

dukcji, rytmiczne ich dostawy i efektywne wykorzystanie, rozszerzenie usług rolniczych i lepsze wykorzystanie kwalifikowanych kadr w rolnictwie oraz poprawianie poziomu pracy służby rolnej i administracji terenowej.

Przedstawiając przez rząd program realizacji uchwały IX Plenum KC PZPR odpowiada w pełni wymogom społecznym i aktualnym możliwościom gospodarstwa narodowego.

Nawiązując do przedłożonego Sejmowi rządowego projektu ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin pos. J. Wojciecki wskazał na jego ogromną wymowę społeczną, polityczną i moralną oraz znaczenie ekonomiczne. W akcie tym stwierdził, że – znajdując wyraz głęboko humanitarnym na jego ustale. Ustawa ta jest wyrazem siły sojuszu robotniczo-chłopskiego. Jest ona także w pełni zgodna z realizowaną przez naszą partię wspólnie z Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym – polityką rolną, która hojny wzrost produkcji rolniczej z przemianami społecznymi na wsi i systematyczna poprawa bytu ludności wiejskiej.

Polityka ta sprzyja podnoszeniu społecznego prestiżu i rangi zawodu rolnika. Stwarza perspektywę pracy i możliwości rozwoju kadr rolniczych, którzy będą o swój zawołat pracy, tworzenia go i powiększania produkcji. Takim gospodarstwem państwa ludowe zapewniła i zapewni także stałe poprawianie zaopatrzenia rolnictwa w środki pro-

Wskazując na już osiągnięty – w wyniku konsekwencji realizacji tej polityki, widoczny i odczuwalny postęp ekonomiczny, oświatowy i kulturalny wsi polskiej – mówca stwierdził, że projekt ustawy najpełniej jak jest to możliwe uwzględnia interesy mieszkańców wsi, łącząc je z możliwościami państwa i potrzebami żywnościowymi całego społeczeństwa. Jego myślą przewodnią jest zabezpieczenie materialne i starość rolników w warunkach systematycznego wzrostu produkcji rolniczej. Sprzyjać temu będzie uzależnienie wysokości emerytur od wielkości produkcji towarowej skierowanej na upośleczonej rynek i służącej poprawie zaopatrzenia całego społeczeństwa. Nowa ustawa niesie weteranom pracy rolniczej bezpieczeństwo socjalne i spokojną starość, będzie to odbrzmienie dobrego wsi i osiągnięcie naszej polityki społecznej.

Stajemy – mówił pos. J. Wojciecki – wobec decyzji o wymiarze historycznym. Po raz pierwszy w dziejach wsi polskiej powstały warunki i możliwości zabezpieczenia emerytalnego rolników, zrównania ich w tych prawach z pracownikami gospodarki społecznej, położenia kresu upokarzającej tradycji dożywocia i przyspieszenia postępu społecznego na wsi. Biorąc pod uwagę doniosłą rangę tej ustawy, jej humanistyczny charakter i społeczne znaczenie Klub Poselski PZPR w pełni popiera projekt tego dokumentu i będzie głosował za jego uchwaleniem.

Tworzymy warunki dla dalszego postępu społeczno-produkcyjnego w rolnictwie Wystąpienie posła Jerzego Szymanka w imieniu klubu ZSL

Przemawiając w imieniu Klubu Poselskiego ZSL – posel Jerzy Szymankę oświadczył, że jedyną ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym dla rolników oraz program realizacji uchwały IX Plenum KC PZPR ma swoje głębokie uzasadnienie, gdyż jednym z ważnych celów dokonywanego manewru gospodarczego jest stwarzanie warunków dla dalszego postępu społeczno-produkcyjnego w rolnictwie. Ustalenie zaś systemu emerytalnego dla rolników ma dla osiągnięcia tego postępu zasadnicze znaczenie, a równocześnie będzie w bezpośredni sposób wpływać na rozwój całej gospodarki narodowej. Ustawa ta – będąca decyzją o historycznym znaczeniu – rozwiązuje zasadnicze problemy socjalne rolników indywidualnych, stwarza warunki do zwiększenia towarowości produkcji rolniczej i poprawy struktury agrarnej, warunkującej wyższą efektywność gospodarowania.

Dla całej grupy starszych rolników system emerytalny rozwiązuje problem rytmicznego zabezpieczenia materialnego na starość, przy czym na wysokość świadczeń emerytalnych sami zainteresowani będą mieli największy wpływ. Podstawa ich wymiaru będzie bowiem – jak wiadomo – wielkość produkcji towarowej sprzedanej państwu. Można więc powiedzieć, że w relacji każdego rolnika leży możliwość wypracowania emerytury odpowiadającej godziwej bytu na starość. O randze społeczno-gospodarczej tego problemu świadczy fakt, że obecnie pra-

kiw indywidualnych, stwarza warunki do zwiększenia towarowości produkcji rolniczej i poprawy struktury agrarnej, warunkującej wyższą efektywność gospodarowania.

Dla całej grupy starszych rolników system emerytalny rozwiązuje problem rytmicznego zabezpieczenia materialnego na starość, przy czym na wysokość świadczeń emerytalnych sami zainteresowani będą mieli największy wpływ. Podstawa ich wymiaru będzie bowiem – jak wiadomo – wielkość produkcji towarowej sprzedanej państwu. Można więc powiedzieć, że w relacji każdego rolnika leży możliwość wypracowania emerytury odpowiadającej godziwej bytu na starość. O randze społeczno-gospodarczej tego problemu świadczy fakt, że obecnie pra-

wie trzecia część gospodarstw prowadzona jest przez rolników w wieku emerytalnym bądź do niego zbliżonym.

Ustanowienie systemu emerytalno-rentowego wpłynie także na zatrzymanie w rolnictwie ludzi w pełni sił, z inicjatywą i umiejętnością zawodowymi, przed którymi otwiera się perspektywa wcześniejszego przejmowania gospodarstw i prowadzenia ich w sposób bardziej intensywny.

Ta i wcześniej podjęte po grudniu 1970 r. decyzje dotyczące tworzenia na wsi korzystniejszych warunków życia – są dowodem stałego kierowania się w naszej polityce zasadami sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Jesteśmy przekonani, że chłopska pracaowitość wspomniana wysiłkiem ich klasowych sojuszy

rolników z różnych dziedzin przemysłu, pozwoli odbiorci pracy, jakie przyniosły ostatnie niekorzystne dla rolnictwa lata i w pełni zrealizować zadania produkcyjne nakreślone do 1980 roku. Sukces tego programu decyduje bowiem o poziomie bytu obywateli, o dalszych możliwościach poprawy warunków życia całego społeczeństwa, w tym także warunków życia ludności wsi.

Nawiązując do przedstawionego zbieżności z programem realizacji uchwały IX Plenum KC PZPR – posel stwierdził, że dokonana na tym plenum wnioskowa ocena efektów wcielania w życie założeń manewru gospodarczego – warunkującego osiągnięcie w o wiele trudniejszych warunkach wewnętrznych (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Wysokie uznanie dla pracy rolników Wystąpienie posłanki Eweliny Szyszko w imieniu klubu SD

Klub Poselski SD, który na forum Sejmu przedstawia również stanowisko całego stronnictwa – powiedziała przemawiająca w imieniu klubu pos. Ewelina Szyszko – wyraża uznanie i poparcie dla rozwiązań przedstawianych w rządowym programie, który nie narusza ustaleń, które dla 5-letnich celów, przez racjonalne przegrupowanie sił i środków pozwoli skutecznie stawić czoła obywatelnym i subiektywnym trudnościom.

Wprawdzie SD działa głównie w sferach miejskich, ale wszyscy, co dzieje się na wsi – podkreśliła posłanka – jest nam bliskie jako działaczom politycznym i obywatelom. Konsekwentnie realizowana polityka rolna wyrażona w 1971 r. przez PZPR wespół z

ZSL i rozwinięta na VI i VII Zjazdach partii przyczynia się do wzrostu produkcji rolnej i dostaw produktów żywnościowych na rynek. W ramach tej polityki jest realizowany szeroki program poprawy warunków socjalnych ludności wiejskiej.

Całe społeczeństwo jest żywotnie i bezpośrednio zainteresowane rozwojem i unowocześnieniem rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Cieszą się wszyscy, że stała się świadomością wspólnych interesów miasta i wsi, konieczności wzajemnych wyzwoleń i wzajemnego świadczenia usług.

Od szeregu lat rzemiosło bierze udział w obsłudze technicznej rolnictwa. 39 proc. zakładów rzemieślniczych jest zlokalizowanych na obszarze gmin, co ułatwia rolnikom korzysta-

nie z ich usług. Ogólna wartość usług produkcyjnych rzemiosła dla gospodarki rolnej wyniosła w 1976 r. ok. 6,5 mld zł, w tym ok. 5 mld zł dla rolników indywidualnych.

Dalszy rozwój usług dla rolnictwa ma ogromne znaczenie dla bilansu czasu pracy rolnika, zwłaszcza indywidualnego. Należy dążyć, by czynności związane bezpośrednio z produkcją stanowiły najwęższą pozycję w tym bilansie, a wszystkie czynności pozazawodowe były ograniczone do minimum. Możliwość dysponowania czasem wolnym podnosiłaby również prestiż społeczny i atrakcyjność zawodu rolnika.

Rozumiemy dobrze potrzebę przyspieszenia rozwoju usług dla ludności, dalszego przystępu do zakładów usług

gowych, okresowego przeprowadzania oceny stopnia zaspokojenia potrzeb w tej dziedzinie oraz kierowania rozwojem potencjału usługowego. Zadania te stronnictwo będzie realizować wspólnie z instancjami PZPR.

Nawiązując następnie do projektu ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin, pos. Szyszko podkreśliła, że ustawa jest wyrazem wysokiego uznania za wieloletni wkład rolników w wyżywienie narodu.

Projekt tej ustawy rodzi się długo, był przedmiotem bardzo szerokiej konsultacji i wielokrotnych analiz. Wyrażam przekonanie w imieniu naszego klubu – oświadczyła posłanka – że taki tok pracy nad przygotowaniem ustawy

do komunizmu, w rozwoju
spodarki i nauki, kultury i
światły, w utrwaleniu pokoju
świecie, we współpracy z in-
nymi pokoj miłującymi narodami

Posiedzenie Sejmu zakończyło

Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU

Z prasy krajowej Lokator decyduje o wykończeniu mieszkania

(A) Poznańska Spółdzielnia Mieszkaniowa, zorganizowała spotkanie członków, którzy w pierwszym półroczu 1978 r. mają zamieszkać w blokach na osiedlu Zwycięstwa. Zebrani zaproponowali do wyboru nowe warianty mieszkań M-5 i M-6 w pięciu blokach. Skorygowana wersja M-5 polega na przesunięciu ściany i zwiększeniu korytarza (kosztem części

pokoju). Wygospodarowane w ten sposób miejsce pozwala na wbudowanie w korytarzu dużej szafy. Projekt ten zyskał aprobatę przyszłych lokatorów: aż 80 proc. rodzin wybrało nowy wariant.

Dla M-6 projektanci przygotowali trzy nowe rozwiązania (zmiana wejścia, inny korytarz, zamiast 4 pokoi — trzy, ale większe i bardziej ustawne). Na wspomnianych zebraniach można było równocześnie załatwić wszystkie sprawy związane z indywidualnym wykończeniem mieszkań. EXPRESZ POZNANSKI komentując te informacje, wyraża zdanie, że ta forma indywidualnego wyposażania mieszkań położy kres marnotrawstwu materiałów i pracy ludzkiej.

PRZYKŁAD ZŁEJ ROBOTY

Przykładem złej roboty — zdaniem GAZETY WSPÓŁCZESNEJ — jest budowa bazy „Pomocobytu” w Księżynie. Prace rozpoczęły w połowie listopada 1975 roku, miały być ukończone w grudniu ubiegłego roku. Do dziś zaś trwa znana i praktykowana od dawna „gra w kolejne terminy”. Dotychczas było ich cztery; ostatni minął we wrześniu. Budowa, na której panuje bałagan i szczyrych marnotrawstwo, prowadzi Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Białymstoku.

Investycja w Księżynie jest jedną z tych, które wzbudzają zaplecze techniczne motoryzacji — bo to i magazyny, sklep i stacja obsługi. Jest to budowa ważna, ponieważ zwiększająca się szybko liczba motocykli i motorowerów wymaga odpowiedniej bazy, a tej ani w Białymstoku, ani w województwie nie ma. Nie bez znaczenia jest też poprawa warunków pracy ludzi zatrudnionych w Księżynie. „Gazeta Wschodnia” wskazuje więc na konieczność zwiększenia nadzoru nad tą budową. (m.r.)

500 i 10 złotych
ważne do 31 grudnia br.

wa, jest sformułowane zupełnie jasno i jednoznacznie i zrozumiałe jest nie tylko dla pracowników, a zamieszczone jest w Monitorze Polskim nr 14. (kg)

Warszawscy laureaci konkursu DO-RO

(B) DOKONCZENIE ZE STR. 1 Kazał wszystkim załogom uczestniczącym w konkursie przewidzianym WRZZ — Zdzisław Lewandowski. Podkreślił on, że jakość pracy w zakładzie powinna być jeszcze większym stopniem stać się kryterium oceny kadru. Wadliwość wyrobów przemysłowych wynika z osiemdziesięciu procentach z niewłaściwej konstrukcji, technologii, bądź też błędów w organizacji pracy.

Uczestnicy konkursu — mówił Zdzisław Lewandowski — skutecznie eliminują w swojej produkcji te niedostatki. Jest to jedyna droga do podnoszenia niezawodności i sprawności oferowanych towarów. Jest to także jedyna możliwość zadozwolenia coraz bardziej wymagającego klienta i zapewnienia sobie zagranicznych rynków zbytu.

Otrzymałe wyróżnienia przyznawane są z wielką satysfakcją przez załogi zakładów pracy. Zdobywcy nagrody w konkursie DO-RO nie jest łatwym zadaniem — mówi Lechosław Karbowicz, dyrektor „ZWAR”. Cały problem polega na konsekwentnym realizowaniu przyjętych zamierzeń, na dokładnym przygotowaniu stanowisk pracy, wreszcie na przekonywaniu każdego członka załogi o potrzebie zwracania uwagi nie tylko na plan, ale także na jakość wykonywanej pracy.

Jesteśmy dumni z nagrody. Jest ona przecież wizytówką dla całego zakładu.

Nagrody i wyróżnienia wręczał przedstawiciel załóg prezydent m. st. Warszawy Jerzy Majewski i sekretarz KW PZPR Janusz Barez. (kmk)

Mazury jesienią. Sezon turystyczny na Mazurach dobiegł końca. Jeziorami i kanałami splawia się teraz w tym rejonie drewno do tartaków.

Manewr gospodarczy — to także więcej mieszkań

Rytmiczność warunkiem dobrej roboty

Niezmienne ważnym czynnikiem w uzyskiwaniu lepszych efektów budownictwa mieszkaniowego jest zapewnienie kombinacji i rytmiczności prac. Duże znaczenie ma tu tegoroczne zarządzenie prezesa Rady Ministrów w sprawie podniesienia dyscypliny realizacji zadań. Ustala ono warunki prawidłowego przygotowania inwestycji mieszkaniowych, precyzyjne zadania inwestorów w sprawie zainicjowania realizacji zadań, a więc ustalenie kiedy, gdzie i w jakich ilościach wznosić się będzie nowe domy. Obejmuje również dyspozycje wykonawców przygotowania terenów pod zabudowę. W tym roku wszystkie prace budowlane na 1978 r. mają być przygotowane i przekazane wykonawcy do końca października (a więc z załagowymi) — usuniecie własności, uniemożliwiających podjęcie robót, np. linii wysokiego napięcia. Dodam, że podobny termin dla terenów, na których realizujemy zadania techniczne, wyznaczony był na 31 stycznia br. Nie wszyscy inwestorzy go dotrzyмали.

Ważnym czynnikiem dla utrzymania rytmiki produkcji jest też odpowiednio wcześniej przygotowana dokumentacja techniczna. Ma to istotne znaczenie zwłaszcza przy stosowaniu przez nas technologii opartych na pracy fabryk domów, dla których należy przygotować roczne programy produkcji określające typy elementów.

I jeszcze jedna sprawa. Aby rytmicznie wykonywać zadania, przekazywać mieszkańca w ciągu roku i nie dopuszczać do spóźnienia prac w czwartym kwadracie, trzeba mieć zmontowane odpowiednio wcześniej obiekty w stanie surowym, w których można prace wykończeniowe prowadzić zimą i wiosną. Na to także zwracamy uwagę określając zadania dla naszych przedsiębiorstw.

Od przyszłego roku zamierzamy wprowadzić w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach nowy system ekonomiczno-finansowy, skierowany na efektywniejsze wykorzystanie środków produkcji oraz lepsze wykonanie zadań rzeczowych.

Istotne znaczenie ma realizowany manewr gospodarczy, polegający m.in. na przegrupowaniu części środków i potencjału z budownictwa przemysłowego na mieszkaniowe. Sprawa była trudna, zwłaszcza że przystąpił do budowy nowy manewr w ciągu roku, gdy zadania przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego były już ustalone. W wyniku dokonanych przegrupowań budownictwo przemysłowe w br. wykona w budownictwie mieszkaniowym i infrastrukturze prace o wartości około 11 mld zł.

W realizacji napiętego planu budownictwa napotkamy niejednokrotnie trudności i kłopoty. Występują one zwłaszcza w zaopatrzeniu materiałowym

10 lat pracowni

konserwatorskiej w Radomiu

Informacja własna

(R) W Szydłowcu na Zamku na swoją siedzibę Międzywojewódzka Pracownia Konserwacji Dzieł Sztuki, 27 bm. z okazji 10-lecia istnienia tej placówki odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli sekretarz KW PZPR Krystyna Firmanty i wicewojewoda radomski Eugeniusz Jedrzejewski oraz zastępcy generalnego konserwatora zabytków min. kultury i sztuki Franciszek Mitura. Obecni też byli pracownicy muzeów mających stały kontakt z pracownią.

Dyrektor Norbert Szumke przedstawił 10-letni dorobek Międzywojewódzkiej Pracowni Konserwacji Dzieł Sztuki. Wykonano tu prace konserwatorskie z pełną dokumentacją przy kilkunastu zabytkach, zabezpieczono kilkanaście dzieł sztuki oraz wykonano ponad 100 ekspertyz konserwatorskich, obsługując dwa województwa kieleckie i radomskie. Podczas spotkania mówiono również o planach dalszego rozwoju pracowni, a na zakończenie goście obejrzeli wystawę obrazującą 10-letni dorobek placówki. (n)

i rytmiczności ich dostawie. Przypomnijmy tu, że na potrzeby budownictwa pracuje aż 14 resortów. Niedostrzegamy występującego w oszczędności elektro-technicznej, armaturze przemysłowej, w kablach i wykładzinach podłogowych.

Stal z importu

Nasza gospodarka narodowa, w tym i budownictwo, potrzebuje znacznych ilości stali. Z myślą o tym koncentrujemy realizację wielkiej i nowoczesnej huty „Katowice”, ponadto całe hutnictwo ulega modernizacji. Nim jednak będziemy w stanie sami zaspokoić wszystkie potrzeby, a są one pilne i stale rosną, musimy importować pewne ilości stali z zagranicy. Ostatnio jedyną z zakupionych w zachodnim go producenta partia stali nie w pełni odpowiadała, jak się okazało, parametrami technicznym, określonym w załączonych do niej przez dostawcę atestach.

Dla wyeliminowania jakichkolwiek skutków, które mogłyby wyniknąć z zastosowania tej stali w niektórych budynkach wznoszonych w Warszawie, dokonuje się dodatkowych zabezpieczeń wzmacniających zgodnie z zaleceniami ekspertów, która gwarantują uzyskanie założonych wymagań wytrzymałościowych.

Innymi słowy — tam, gdzie stal pochodziła z zagranicy, do budowy została wbudowana w płyty, wzmożono je tak, aby całkowicie odpowiadały polskim, bardzo wysokim pod względem bezpieczeństwa, wymaganiom.

Konie mechaniczne dla Warszawy

Rozbudowując potencjał budownictwa mieszkaniowego szczególnie wiele uwagi poświęcamy wielkim aglomeracjom, w tym oczywiście i Warszawie. W stolicy intensyfikujemy zwłaszcza rozwój bazy wytwórczej wielkiej płyty, gdyż jej udział we wznoszeniu domów jest niższy niż średnia krajowa. Już w tym roku nastąpił rozruch jednej nowej fabryki domów przy ul. Modlińskiej a wkrótce ruszy druga fabryka, w Kawęczynie. W przyszłym roku gotowa będzie następna wytwórnia, również przy ul. Modlińskiej i rozpocznie się budowa dwóch dalszych.

Stołeczne budownictwo otrzymało też znaczne dostawy sprzętu mechanicznego, dzięki czemu w końcu br. osiągnie już wyższy poziom od krajowego pod względem — jak my to mówimy — liczby koni mechanicznych na 1 zatrudnionego. Pokażą one również dostawy elektronarzędzi dla Warszawy; ma ich ona teraz 2 razy więcej niż przed rokiem. Te zwiększone dostawy były możliwe dzięki uruchomieniu krajowej produkcji elektronarzędzi.

Oczywiście, nowa tegoroczna, zwiększona dostawa nie zaspokaja wszystkich potrzeb warszawskiego budownictwa, dlatego też będziemy nadal dbać o poprawę wyposażenia w sprzęt i elektronarzędzia dla intensywnego rozwoju potencjału wykonawczego.

Wszystkie te, już podjęte i nadal podejmowane działania, wpływają na rozwój bazy produkcyjnej i potencjału, na poprawę jakości mieszkań. Nasz cel, cel ambitny i ofiarny, załóg budowlanych, to pełne wykonanie programu budownictwa mieszkaniowego, to zapewnienie, zgodnie z uchwałami V i VIII Plenum, samodzielnego mieszkania dla każdej rodziny.

Notował: ROMUALD AUGUSTYNAK

Światopogląd i życie codzienne (prof. Leszka Kołakowskiego)

(W) Przebywający na emigracji filozof i publicysta, prof. Leszek Kołakowski, otrzymał nagrodę Związku Księgarzy Zachodniemiejskich. Stosowna uroczystość odbyła się przy okazji Targów Książki we Frankfurcie nad Menem i otrzymała oprawę propagandową (włącznie z transmisją telewizyjną w „Europie”) wykraczającą daleko poza społeczne zainteresowanie w Europie zachodniej pracami filozoficznymi prof. Kołakowskiego.

Możemy zaryzykować śmiało stwierdzenie, że zainteresowanie takie było znacznie większe w Polsce, gdy prof. Kołakowski był filozofem marksistowskim, gdy jego wykłady, odznaczające się spójnością i wewnętrzną precyzją, przyciągały rzesze studentów warszawskich. Prof. Kołakowski jest wysokiej klasy naukowcem, był w Polsce, w tamtych okolicznościach, cenionym wychowawcą młodzi akademickiej. Wiele dojrzałych już ludzi w Polsce korzysta nadal z zasobów intelektualnych, wykształconych podczas studiów pod jego kierownictwem. Niezależnie od ostatnich wydarzeń, że nauka traci stopniowo znaczenie filozofa, w zamian za co określone kręgi polityczne na Zachodzie otrzymują do dyspozycji niezbyt odkrywcę publicystę, który coraz częściej godzi się by nim manipulowano.

We Frankfurcie nad Menem prof. Kołakowski otrzymał od księgarzy zachodniemiejskich nagrodę nie za prace filozoficzne. Ma ona nazwę „pokojowej”, ale w istocie niewiele ma wspólnego z działaniem na rzecz utworzenia pokoju, honoruje bowiem te postępi i te postawy, które utrudniają raczej pokojowe współżycie krajów o odmiennych ustrójach społecznych, które patrystyką zastępuje stereotypy myślowe. Takie laury zbiera się na Zachodzie nie za twórczość naukową. Takie lau-

WIZYTY — SPOTKANIA — ROZMOWY

Wicepremier, minister kultury i sztuki Józef Telchma przyjął 27 bm. zastępcę dyrektora generalnego ds. kultury i informacji UNESCO — Makamiana Makagiansara przebywającego w Polsce z okazji spotkania Komisji Ekspertów UNESCO. Rozmowa dotyczyła dalszego rozwoju współpracy w dziedzinie kultury i UNESCO.

Wiceprezes Rady Ministrów Kazimierz Dzierżysz przyjął przebywającego w Polsce delegację państwowego sekretariatu ds. spraw kombatanów Ludowej Republiki Angoli z jej przewodniczącym członkiem Komitetu Centralnego Ludowego Ruchu Wyzwolenia Angoli (MPLA) i Rady Rewolucyjnej, sekretarzem ds. spraw kombatanów — Jose Ceaz Augusto. W rozmowach uczestniczył minister ds. spraw kombatanów gen. dyw. Mieczysław Grudziński.

Główny przebywający w Polsce gość RSW „Prasa-Książka-Ruch” — wydawców i dziennikarzy włoskich w składzie: prof. Raul Pazzi — dyrektor generalny ds. informacji w Urzędzie Rady Ministrów, Elio Vito Silvestro — dyrektor Departamentu Wydawnictw w Ministerstwie Dóbr Kultury i Sztuki, wiceprezesa włoskiej Związku Włoskiej Prasy Perio-

dycznej (USPI), Gian Domenico Zuccala — sekretarz generalny Związku Włoskiej Prasy Periodycznej (USPI), Giuseppe Maglio Valeri — radca krajowy USPI, dyrektor „Messe Telesitalia” i „La Domani”, Renzo Fiore — radca krajowy USPI, — Giorgio Schirillo — inspektor generalny Krajowego Przedsiębiorstwa Celulozu i Papieru, Mario Lodi — dyrektor „La Prealpina”, Franco Selvaggi — dziennikarz.

Goście włoscy zostali przyjęci przez kierownika MSZ wiceadm. Józefa Czyrka i zastępcę ministra kultury i sztuki wicem. Janusza Wilhelmiego; apokali się z dziennikarzami polskimi, odbyli rozmowę z Zarządem Głównym RSW „Prasa-Książka-Ruch”, w zarządzie Głównym SDP i Związku Zawodowego Pracowników „Grafiki”, zwiedzili Warszawę i Kraków.

Kierownik MSZ, wiceadm. Józef Czyrek i ambasador republiki Grecji w Polsce Leonidas Georgios Marantonidis wymienili dokumenty ratyfikacyjne umowy o współpracy kulturalnej i naukowej zawartej między Związkiem Głównym RSW „Prasa-Książka-Ruch” i Grecją. Umowa ta, dotycząca współpracy w dziedzinie kultury i sztuki, nauki, oświaty, środków masowego przekazu i sportu wchodzi w życie dnia 25 listopada 1977 r. (PAP)

PAP DONOSI W SKRÓCIE

● Sprawy doskonalenia działalności związków zawodowych na rzecz rencistów i emerytów były 27 bm. w Warszawie tematem obrad w CREZ.

Wzwechrzoniła pomoc w rozwiązywaniu problemów materialnych i organizowaniu życia kulturalnego dla środowisk kulturolubnych — jest istotnym kierunkiem w programie działalności Ruchu Zawodowego, skupiającego również ponad milion emerytów i rencistów. Korzystają oni m.in. ze zwłokowych sanatoriów i domów czasowych, form odpoczynku na działkach, usług zakładowej służby zdrowia. Otrzymują pomoc finansową z funduszy związkowych itp.

W spotkaniu uczestniczyli kierownicy wydziałów KW PZPR: organizacja społecznych i turystyki — Zdzisław Andrzejewski, administracyjnego — Teodor Palimaka.

W Ministerstwie Oświaty i Wychowania w Warszawie odbyło się 27 bm. spotkanie naukowców z całego kraju przedłużające wykładów różnych form kształcenia partyjnego.

Spotkanie, w którym wzięli udział kierownicy Wydziału Pracy Ideowo-Wychowawczej KW PZPR — Wiesław Kilmczak, posłużyło wymianie doświadczeń z kierownictwem naukowym, we wszystkich ośrodkach wojewódzkich, a także omówieniu słownych kierunków zadań i form oświaty politycznej w partii w całym roku szkolnym partyjnego 1977/78.

59 pedagogów — przedłużające wykładów kształcenia partyjnego, ukończonych zostało przez ministra oświaty i wychowania —

Rzemieślnicze dylematy

Limity usługowe nie zawsze trafne

Informacja własna

(A) Różnie układa się życie i wyniki pracy poszczególnym rzemieślnikom, nawet tej samej branży. Zresztą jak w każdej zbiorowości ludzkiej, wszystko zależy od tzw. szczęścia. Jedni zamierzają zwinąć kramik w wyniku obciążeń, którym nie mogą poddać, a inni już zwinęli chograwkę. Widzieliśmy to w czasie naszej wizyty w Koziełkach, gdzie zarejestrowanych jest w związku rzemieślników 850 fachowców, w tym 350 budowlanych.

Restia rzemieślników należy do różnych czynnych jeszcze zawodów, ale zawody te są — trzeba to wyraźnie powiedzieć — w wielu dziedzinach na wymiaru. Np. we wspomnianych Koziełkach na 850 rzemieślników — ma np. ani jednego kolarza, ani jednego rymarza, ani jednego bednarza, a kowali można policzyć na palcach jednej ręki.

Nazwyczaj też starzy rzemieślnicy emeryci, którzy dotychczas mogli prowadzić warsztat i korzystać z połowy emerytury. Obecnie natomiast stawia się ich przed alternatywą: albo warsztat, albo emerytura.

Oczywiście, jak już powiedzieliśmy, różnie się układa różnym rzemieślnikom i w różnych miejscowościach i okolicach. W Piotrkowie np. budowlani nie mogą poddać roboty i nie mówią się tam o limitach. Pracują, a zapłacimy. Są związani z terminową przebudową Starejki. Natomiast w Kielecach, gdzie usług są limitowane, rzemieślnicy walczą o każdy grosz, np. precyzyjnie wykonawcy usług w zakresie wagi analitycznych i podobnych urządzeń, gdzie dokładność musi być rzędu jednego mikrona. W Skarżysku Kamiennym usługowcy, którzy głównie wytwarzają części metalowe, m. in. śruby, nie mają pracy. Chcą eksportować, ale nie mają decyzji na przewóz odpowiednich maszyn.

Charakterystyczny fakt: w woj. kieleckim jedyny rzemieślnik wytwarzający pieczone „pieczarki” nosi się z zamiarem likwidacji warsztatu, ponieważ zlecenia przestają limity.

Krótko mówiąc wspomniane limity mają konkretne podłoże — ich celem jest skierowanie większości usług dla indywidualnych odbiorców tak zresztą, jak to się dzieje na wsi. Zapomnieliśmy jednak o specyfice rzemiosła. Są dziedziną, w której podobać może tylko fachowa ręka. Do naprawy wagi analitycznych np. nadają się tylko złote ręce i fachowe oko wyspecjalizowanego rzemieślnika, podobnie jak z piecarkami. Ten pomysł, według niestety m. in. na innych dziedzinach usług, Decyzje dotyczące limitów są słuszne, wymagają jednak pewnych korektur, a nie schematycznego stosowania. I.G.

JERZY KASPRZYCKI

Z prac komisji sejmowych

(P) 27 bm. obradowały komisja sejmowa.

Komisja budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz komisja rolnictwa i przemysłu spożywczego, rozpatrzyły na wspólnym posiedzeniu odpowiedzi na dezerdaty w sprawie realizacji inwestycji budowlanych na potrzeby gospodarki żywnościowej.

Komisja gospodarki morskiej i żeglugi uchwaliła dezerdat w sprawie magazynów portowych.

Komisja gospodarki morskiej i żeglugi, komisja nauki i postępu technicznego oraz komisja oświaty i wychowania rozpatrzyły na wspólnym posiedzeniu odpowiedzi na dezerdaty w sprawie kształcenia kadry oraz rozwoju badań naukowych dla potrzeb gospodarki morskiej.

Komisja handlu wewnętrznego, drobnej wytwórczości i usług oraz komisja przemysłu lekkiego rozpatrzyły na wspólnym posiedzeniu odpowiedzi na dezerdaty dotyczące zaopatrzenia rynku w wyroby przemysłu lekkiego.

Komisja nauki i postępu technicznego rozpatrzyła odpowiedzi na opinie uchwaloną w związku z rozpatrywaniem sprawozdania rządu z wykonania planu i budżetu w 1976 r.

Komisja nauki i postępu technicznego oraz komisja oświaty i wychowania rozpatrzyły na wspólnym posiedzeniu odpowiedzi na dezerdaty dotyczące budowy domu nauczyciela w Krakowie.

Komisja nauki i postępu technicznego oraz komisja zdrowia i kultury fizycznej uchwaliły na wspólnym posiedzeniu opinie i dezerdaty w sprawie badań naukowych oraz stanu i perspektyw kształcenia kadry w dziedzinie medycyny.

Komisja przemysłu lekkiego uchwaliła opinie i dezerdaty w sprawie warunków wypoczynku pracowników przemysłu lekkiego i ich rodzin. (PAP)

Posiedzenie Sejmowej Komisji Mandatowo-Regulaminowej

(P) Komisja Mandatowo-Regulaminowa Sejmu PRL postanowiła na kolejnym posiedzeniu wystąpić z wnioskiem o obsadzenie mandatu poselskiego w Okręgu Wborczym nr 37 w Lublinie przez ob. Marię Teresę Kisieliwicz.

Komisja zaznajomiła się także z formami działalności wojewódzkich zespołów pelskich oraz prac posłów w terenie. Zagadnienia te były przedmiotem oceny podkomisji, której członkowie, wizytując w maju i czerwcu br. województwo zespóły pelskie w Kielecach, Siedraczu i Suwałkach. (PAP)

Pięć miesięcy kryzysu

(P) O Holandii piszemy bardzo rzadko, chyba że wybuchą tam skandal z księciem-malżonkiem, terroryści molucy porywają zakładników lub zbrodniarz hitlerowski Menten staje przed sądem. Ale sensacje tego rodzaju mają tylko luźny związek z życiem politycznym i gospodarczym kraju — spokojnego i zamożnego.

Tym razem chcemy napisać o najważniejszym problemie politycznym Holandii — o kryzysie rządowym, który trwa już pięć miesięcy. Kryzys zaczął się nazajutrz po wyborach parlamentarnych, które odbyły się w maju. Największy sukces odniósł w wyborach dotychczasowy premier, przywódca socjaldemokracji, którego Partia Pracy znacząco zwiększyła swój stan posiadania w parlamencie.

Ale premier Joop den Uyl dysponował w dalszym ciągu tylko 53 mandatami na 150 miejsc i wobec tego musiał przystąpić do poszukiwania partnerów, którzy by wraz z Partią Pracy utworzyli rząd koalicyjny. I właśnie rokowania z ewentualnymi partnerami — z chadecją i z małym ugrupowaniem „Demokrati 66” — trwały tak długo.

W toku rokowań udało się uzgodnić stanowiska na sprawie zagadnień gospodarczych. Holandia bowiem, pomimo ogromnych dochodów z wydobycia i eksportu gazu ziemnego, ma liczne trudności ekonomiczne, jak inflacja, bezrobocie i deficyt bilansu płatniczego. Socjaldemokrati i chadecy wraz z „Demokrati 66” zdołali uzgodnić wspólny program gospodarczy.

Nieoczekiwanie wyłoniła się przeszkoda w postaci spornej kwestii, czy należy zalegać z przerywaniem ciąży. W tej sprawie socjaldemokrati i chadecy zajęli sprzeczne stanowiska. Wreszcie udało się znaleźć kompromis, ale w ostatniej chwili władze Partii Pracy zakwestionowały podział tek w rządzie.

Podobnie jak to się dzieje ostatnio we Włoszech, czy w Hiszpanii, główne partie polityczne uzgadniały wspólny program działania i Joop den Uyl nie traci nadziei na utworzenie rządu.

GRZEGORZ JASZUSKI

Argumenty Fräsera

(P) Po raz czwarty w ciągu ostatnich pięciu lat Australijczycy odnowia skład swego parlamentu. Tym razem przedterminowe wybory powszechne, które wyznaczono na 10 grudnia br., odbędą się na rok przed wygaśnięciem mandatów obecnego rządu australijskiego. Evenementem jest przy tym fakt, że premier Malcolm Fraser zdecydował się na wybory, mimo iż posiada większość parlamentarną, jakiej nie miał jeszcze w Australii żaden polityk.

Przesądza to całkowicie o istocie najbliższych wyborów. W przeciwnym razie, bowiem do lat poprzednich rząd australijski nie budził się z przeciwnikami politycznymi w senacie, którzy blokują ustawy, uniemożliwiając normalną pracę gabinetu. Taka sytuacja stanowiła kłopotliwą dla rządu i partii rządzącej w latach 1972-75 za rządów laburzystowskiego premiera Gougha Whitluma. Dziś ma ona 52-mandatową większość w izbie reprezentantów i 9-osobową przewagę w senacie.

Kłopotliwa Malcolm Fräsera ma jednocześnie za sobą dwa lata nieprzerwanych dochodów w sprawach gospodarki. Oczekano, że latem tego roku, co latem, będzie głośno o reformach w izbie reprezentantów, a w izbie reprezentantów, co latem, będzie głośno o reformach w senacie. W izbie reprezentantów, co latem, będzie głośno o reformach w senacie.

Fraser poprzez wybory zamierza więc uniknąć spieranych kłopotów gospodarczych. Ale jeszcze bardziej obawia się on stopniowej odnowy popularności partii laburzystowskiej, która po klęsce wyborczej z 1975 r. zaczyna wychodzić z kryzysu. Problemy rządu dodawaty tylko blask argumentu opozycji.

Podobno obecnie sytuacja mimo wszystko działa na korzyść rządu. Obywatelskie strajki, dezorganizujące raz po raz życie Australijczyków, obciążają — zdaniem Fräsera — związki zawodowe. Te zaś są błąd polityczną laburzystów. Czy Australijczycy uciwnieją w te argumenty?

TADEUSZ BARZDO

Akademie, wiece, koncerty, wystawy

Świat wita zbliżającą się 60 rocznicę Rewolucji Październikowej

MOSKWA, BUDAPEST, BUKARESST, BERLIN, PRAGA, PARYŻ (PAP). Na licznych akademiach, wieczornicach i wiecach, koncertach i na stanowiskach pracy społeczeństwa wielu krajów wita się zbliżającą się 60 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Bogatą oprawę obchodów zapewniają organizowane wystawy, pokazy filmowe oraz okolicznościowe konferencje i sympozja naukowe.

Ludzie pracy w krajach socjalistycznych wita się swoje wspólne święto na stanowiskach pracy, wytrwale realizując zobowiązania podjęte dla uczczenia tej historycznej rocznicy. W ZSRR trwa oddawanie do użytku przed terminem kolejnych obiektów.

Jak wynika z raportów o osiągnięciach uczestników październikowej współpracy, ponad 100 mln ludzi pełni honorowe warty pracownicze, by godnie powitać czynnem 60 rocznicę Rewolucji. W Ust-Iłmiku oddano do użytku kolejny hydroagregat w elektrowni wodnej na Angarze. W przededniu 60-lecia Wielkiej Października osiągnęła ona pełną zaplanowaną moc 3,6 mln kilowatów. Oddano również do użytku pierwszy odcinek kanału kulturalnego na Altaju.

Na próbnym rejs wyszedł kolejny radziecki lodolamacz atomowy „Sybir”. W przededniu październikowego święta powrócił on do Leningradu, gdzie zostanie przekazany pracownikom macierzystego portu w Murmansk.

Meldunki o przedterminowym wykonaniu zadań przekazywano również z Kurska, gdzie osiągnął projektowaną moc pierwszy blok energetyczny elektrowni atomowej i z Tiumenia, w którym pracownicy przemysłu naftowego przekazali 3,5 mln dodatkowych ton ropy naftowej.

W Leningradzie rozpoczął się festiwal filmowy poświęcony 60 rocznicy Rewolucji Październikowej, który zainaugurował pokaz filmu o Feliksie Dzierżyńskim.

Komitet Zakładowy PZPR przy ambasadzie PRL w ZSRR wspólnie z komitetem partyjnym ministerstwa spraw zagranicznych Związku Radzieckiego zorganizował konferencję teoretyczną, poświęconą 60-leciu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W czasie konferencji amb. R. A. Siergiejew z MSZ ZSRR wygłosił referat pt. „Twórczy charakter polityki zagranicznej Związku Radzieckiego od dekretu o pokoju do programu polityki zagranicznej XXV Zjazdu KPZR”. Referat pt. „60 lat stosunków między Polską i Krajem Rad” wygłosił dr W. Daszkiewicz. Wyświetlono również film o udziale Polaków w rewolucji Październikowej.

Inicjatywy pracownicze w CSRS

Od stałego korespondenta LESZKA WYRZYCZA

Praga, 27 października (P) Wraz ze zbliżającą się obchodami 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w całej Czechosłowacji przybiera na sile fala inicjatyw pracowniczych. Sukcesy w pracy, przedterminowa realizacja zadań, efektywniejsza produkcja, pełna mobilizacja całego społeczeństwa dla realizacji zadań dalszego dynamicznego rozwoju kraju, wytyczonych przez XV Zjazd KPČS — oto główne akcenty pod jakim przebiega w Czechosłowacji obchody Wielkiej Październiki.

W zakładach, które eksportują swe wyroby do Związku Radzieckiego podejmowane są zobowiązania o wzorowe i przedterminowe wykonanie rocznych zamówień dla ZSRR do 7 listopada. Realizacja tych zobowiązań przebiega pomyślnie.

Ole tylko dwa przykłady spośród wielu, które opublikowało dzisiejsze „Rude Právo”: budowniczy gazociągów tranzytowych w CSRS oddali do użytku na tydzień przed przyjęciem w zobowiązaniach terminie dalszy 19-kilometrowy odcinek tej ważnej magistrali, którą radziecki gaz dostarczać jest do odbiorców w krajach socjalistycznych i do wielu krajów zachodniej Europy.

Również na tydzień przed terminem przyjęcia do odbioru przekazali dla odbiorców w Związku Radzieckim maszyny rolnicze m. in. suszarnie, traktory o małej mocy, urządzenia do czyszczenia chmielu itp. pracownicy „Agrostroju” w Prostějovie. Tylko w tym niewielkim powiecie w socjalistycznym współzawodnictwie uczestniczy ponad 32 tys. osób.

Realizacja zobowiązań przez pracujących w Czechosłowacji orientowana jest na spełnienie wielu konkretnych zadań, których efekty wzbogacają gospodarkę narodową, przynoszą zwiększenie produkcji na rynek wewnętrzny i na eksport, oszczędność materiałów, surowców, lepsze wykorzystanie istniejącego parku maszynowego, czasu pracy, szybsze opanowanie i wdrożenie nowych technologii itp. Prym wiodą w tym ruchu górnicy i hutnicy.

Członkowie brzołowej bohaterki pracy socjalistycznej Ludomira Sakmara pracując w nadzwyczaj ciężkich warunkach w kopalni „Ostrava” zrealizowali zobowiązanie tzw. 60 szturmowych dni, wydobycia węgla z pokładów o niskich stłochach, ustanawiając jednocześnie nowy rekord wydobycia o 12,2 proc. więcej od poprzedniego.

Realizacja zobowiązań dla uczczenia Wielkiej Październi-

ka wyraża się w Czechosłowacji wartościowo w wielu miliardach koron. Są one zresztą jednym z rozmaitych sposobów obchodów tego doniosłego jubileuszu w CSRS.

Organizacje polityczne i społeczne, związki zawodowe, wypracowały szeroki i wielostronny program obchodów uroczystości 60-lecia, które obejmują wiele akcji ideowo-wychowawczych, kulturalnych, prac społecznych dla dobra swego miasta, osiedla itp., program, który z pełnym powodzeniem realizowany jest obecnie w całej Czechosłowacji.

Trwa jubileuszowe współzawodnictwo pracy na Węgrzech. Inicjator współzawodnictwa pracy ku czci Wielkiej Październiki zakłady „Czerwony Csepel” przekazały raport o pełnym wykonaniu swych zobowiązań. W tym celu współpracownicy wzięli udział 2242 brzołowej pracy socjalistycznej. Dodatkowa produkcja zakładu NRD osiągnęła wartość ponad 581 mln marek.

Liczne akademie odbywają się w dużych miastach Rumunii, m.in. w zakładach przemysłowych „Republika w Bukareszcie”, odbyła się akademie z udziałem ambasadora ZSRR w tym kraju.

W Paryżu odbyło się uroczyste otwarcie nowej siedziby Towarzystwa Przyjaźni Francja — ZSRR. W gmachu „Pavillon de Paris” odbył się wieloletni liński radziecki. W stolicy Francji dają również okolicznościowe przedstawienia moskiewski Teatr na Tagance i leningradzki balet na lodzie.

(P)

Debata nad sytuacją w RPA Posiedzenie Rady Bezpieczeństwa

NOWY JORK (PAP). Państwa afrykańskie, będące niestałymi członkami Rady Bezpieczeństwa: Benin, Libia i Mauritius przedstawiły w środę wieczorem w radzie 4 projekty rezolucji, z których jedna przewiduje wprowadzenie obowiązkowego embarga na dostawy do RPA broni i sprzętu wojskowego oraz wstrzymanie wszelkiej współpracy z Pretorią w dziedzinie badań nuklearnych.

Powołując się na 7 artykuł Karty Narodów Zjednoczonych autorzy projektów rezolucji wskazują, że wprowadzenie tego rodzaju sankcji wobec Republiki Południowej Afryki jest konieczne dla sprawy pokoju.

Belgrad 77

Prośba OWP

BELGRAD (PAP). Komitet Wykonawczy Organizacji Wyzwolenia Palestyny przesłał uczestnikom belgradzkiego spotkania KBWE notę, w której zwrócił się z prośbą o umożliwienie przedstawienia przedstawicieli OWP stanowiska tej organizacji w kwestii umacniania bezpieczeństwa i pokoju w rejonie Morza Śródziemnego.

Powołując się na tę notę delegacja radziecka zaproponowała oficjalnie na czwartkowym posiedzeniu grupy roboczej d/s Morza Śródziemnego, aby zadośćuczynić prośbie OWP. Propozycję poparły delegacje Bułgarii, CSRS, NRD, Polski, Rumunii, Węgier, Jugosławii, Malty i kilku innych państw.

Propozycja radziecka spotkała się natychmiast ze sprzeciwem delegacji USA, która przedstawiła nieprzekonywujące argumenty natury politycznej i proceduralnej. (P)

Projekt drugiego dokumentu wzywa państwa do powstrzymania się od inwestycji, pożyczek i kredytów oraz przerwania kontaktów handlowych z RPA. Trzeci projekt rezolucji potępia rasistowski reżim w Pretorii za terror i masowe represje wobec czarnej ludności tego kraju.

Czwarty dokument stwierdza, że władze Pretorii ustawicznie naruszają zasady Karty NZ, prowadząc politykę zagrażającą pokojowi i bezpieczeństwu międzynarodowemu. Projekt rezolucji wzywa Pretorię do podporządkowania się uchwałom ONZ oraz obowiązkom, wynikającym z członkostwa w tej organizacji. (P)

Debata w sprawie polityki Izraela

NOWY JORK (PAP). W Zgromadzeniu Ogólnym NZ rozpoczęła się debata w sprawie polityki Izraela na okupowanych terytoriach arabskich. Dyskusję otworzył przedstawiciel Egiptu w ONZ, Esmat Abd el-Meguid.

Wzwał on Zgromadzenie Ogólne do potępienia działalności Tel Awiwu na terytoriach okupowanych od 1967, zmierzającej do zmiany statusu prawnego, charakteru geograficznego i składu demograficznego tych ziem.

Delegat Egiptu podkreślił, że okupacyjna polityka Izraela jest poważną przeszkodą na drodze przywrócenia sprawiedliwości i trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie. (P)

Impas w konflikcie somalijsko-etiopejskim

ADDIS ABEBA (PAP). Społeczny wysłannik PAP, Ryszard Kapuściński, pisze: W dalszym ciągu na froncie wojny etiopsko-somalijskiej utrzymuje się stan impasu, który w tej chwili trwa już około miesiąca. Żadna ze stron od szeregu dni nie ogłasza komunikatów frontowych, a ponieważ komunikaty te publikuje tak: Addis Abeba jak i Mogadiszu tylko z okazji odniesionych zwycięstw, można wnosić, że zarówno wojska etiopskie, jak i somalijskie tkwią na swoich dawnych pozycjach niezdolne do podjęcia działań ofensywnych.

Niektórzy obserwatorzy w stolicy Etiopii, wyrażają poglądy, że konflikt etiopsko-somalijski przybrał formę wojny na wyczerpanie, która będzie mogła ciągnąć się przez dłuższy czas, nie dając żadnych natychmiastowych rezultatów.

Twierdzi się również, że przyczyną obecnego zastój na froncie są trudności w dostawach żywności, a nie dozwolenie przez obie strony specjalistów do obsługi ciężkiego sprzętu wojennego, a niekiedy również brak dostatecznej ilości amunicji. Dostawy tej amunicji zostały m. in. utrudnione z powodu nieoczekiwanego nawrotu porę deszczowej, która zmniejszyła drogi i zahamowała ruch transportów wojennych.

Jednakże większą trudnością niż brak amunicji jest niedostateczna liczba ludzi do obsługi ciężkiego sprzętu. Na razie nieoficjalnie źródła podają, że w ostatnich dniach wojska somalijskie, które na froncie ogadenskim walczyły w sile oddziału brygad (około 40 — 50 tysięcy żołnierzy) wprowadziły do akcji artylerię dalekosiężną i rozpoczęły ostrzał Hararu. Nie sposób jednak określić dokładnie rozmiarów tej akcji. (P)

Pogrzeb trojga terrorystów w Stuttgarcie 1900 uzbrojonych policjantów — w pogotowiu

BONN (PAP). W czwartek w Stuttgarcie na cmentarzu komunalnym zostało pochowanych troje terrorystów z grupy Baader-Meinhof, którzy według oficjalnej wersji władz prokuratorskich Badenii-Wirtembergii — popełnili samobójstwo w więzieniu w Stammheim. Zwłoki Andreasa Baadera i Gudrun Ensslin zostały złożone do jednego grobu, Jan Carl Raspe został pochowany obok.

W Stuttgarcie zarządzone niezwykle środki bezpieczeństwa. Około 1900 uzbrojonych policjantów znajdowało się w pogotowiu. Nad cmentarzem krążył w czasie uroczystości pogrzebowych śmigłowiec z żołnierzami granatniczymi.

Ensslin, Baader i Raspe zostali pochowani obok siebie, zgodnie z życzeniem ojca Gudrun Ensslin, pastora Helmuta Ensslina, który powiedział, że taka była wola więźniów. W miejscu, gdzie ich pogrzebano, złożono dwa wiązki bez szary. Groby są usytuowane na skraju cmentarza; władze obawiały się, iż mogą one stać się celem pielgrzymek ludzi, którzy solidaryzowali się z anarchistami.

Około 2000 osób wzięło udział w uroczystościach pogrzebowych. Niekiedy z twarzami przelotanymi czernią, nieśli transparenty z napisami: „Gudrun, Andreas, Jan — byli w Stammheimie młotowcami i zostali zamordowani” albo „Solidarność z bojownikami partyzantki”.

Podczas ceremonii żałobnej przemawiało kilka osób: przedstawiciel władz, w tym Manfred Rommel, syn marszałka hitlerowskiego Wehrmachtu — dowódcy korpusu afrykańskiego Ernsta Rommela, który przyznał się do przynależności do grupy Baader-Meinhof i jego dwóch towarzyszy, którzy zostali pochowani na cmentarzu stuttgartkim Dornhalden bronił się przed atakami ze strony prawniczych skrzydła partii chrześcijańsko-demokratycznej, która protestowała przeciwko temu, żeby przeciwnicy zostali pochowani w miejscu. (P)

Artykuł Piotra Jaroszewicza w „Izwestiach”

MOSKWA (PAP). Dziennik „Izwestia” opublikował 26 bm. artykuł członka Biura Politycznego KC PZPR, prezesa Rady Ministrów PRL, Piotra Jaroszewicza, zatytułowany „Potężny impuls odnowy planety”, poświęcony historycznemu zwycięstwu Rewolucji Październikowej.

W artykule podkreśla się znaczenie teorii leninowskiej, dotychczasowej Rewolucji Październikowej i rozwoju ZSRR do konsekwentnego postępu prawdziwej demokracji mas pracujących.

Obszerne fragmenty artykułu poświęcone są rozwojowi budownictwa socjalistycznego w Polsce. (P)

Polsko-syryjskie sympozjum naukowe

DAMASZEK (PAP). W głównej sali Muzeum Narodowego w Damaszku zainaugurowano syryjsko-polskie sympozjum naukowe. Tematem jest odbudowa starożytności i ochrona zabytków, planowanie i urbanistyka ośrodków miejskich, nowoczesne metody kartografii lotniczej i satelitarnej oraz poszukiwania geologiczne jako podstawa rozwoju gospodarki.

Podobne sympozjum odbyło się też w drugim co do wielkości mieście syryjskim Aleppo, w trolejowej sali miejskiej cytadeli, której plany rekonstrukcji i konserwacji opracowali specjaliści polscy.

W Damaszku z okazji sympozjum otwarto wystawę poświęconą polskim osiągnięciom w dziedzinie kartografii, urbanistyki, konserwacji zabytków i geologii.

Praktycznym efektem druskiej, wystaw i spotkań stało się zainteresowanie władz syryjskich opracowaniami przez specjalistów polskich złożeń planowania miejskiego i rozważań urbanistycznych stolicy Syrii, jednego z najstarszych miast świata — Damaszku. (P)

Posiedzenie komisji granicznej NRD — RFN

BONN (PAP). 27 bm. odbyło się w Celle (RFN) posiedzenie komisji granicznej, powołanej przez rządy NRD i RFN. Delegacje obu państw omówiły sprawę przebiegu linii granicznej na Labie, dokument w sprawie zakończenia działalności komisji i inne kwestie związane z przebiegiem granicy.

Następne posiedzenie komisji wyznaczono na 7 i 8 grudnia br. w Erfurcie. (P)

Udaremnienie spisku w Togo

PARYŻ (PAP). W środę wieczorem w stolicy Togo — Lome opublikowano komunikat, z którego wynika, że grupa rajeńców usiłowała zamordować prezydenta kraju, gen. Gnassingbe Eyadema i obalić jego rząd.

Datę zamachu wyznaczono na 15 października br. Władze Togo udały się spisek udaremnienia. Najemnicy mieli być rekrutowani na terytorium jednego z nie wymienionych z nazwy państw zachodnioeuropejskich. (P)

zala ona światu, że istnieje ulatony faszyzm w RFN”

Na pogrzeb trojga anarchistów przybyło do Stuttgartu wielu ich sympatyków z Francji, Włoch i Grecji.

Policja zachodniolenderska zatrzymała pociąg kilkunastu demonstrantów, którzy po pogrzebie trojga przywódców grupy „Baader-Meinhof” wyruszyli spod cmentarza w Dornhalden i kierowali się w kierunku Stuttgartu. Służba bezpieczeństwa blokowała ogień prowadzący do miasta i przeprowadziła kontrolę tożsamości uczestników demonstracji.

Część społeczeństwa RFN — jak wiadomo — protestowała przeciwko pochowaniu trojga terrorystów na stuttgartkim cmentarzu. Organizacja młodzieży chadeckiej, „Junge Union”, domagała się nawet, aby zwłoki terrorystów oddać zakładom oczyszczania miasta, gdzie zostałyby spalone razem ze śmieci.

Burmistrz Stuttgartu Manfred Rommel, syn marszałka hitlerowskiego Wehrmachtu — dowódcy korpusu afrykańskiego Ernsta Rommela, który przyznał się do przynależności do grupy Baader-Meinhof i jego dwóch towarzyszy, którzy zostali pochowani na cmentarzu stuttgartkim Dornhalden bronił się przed atakami ze strony prawniczych skrzydła partii chrześcijańsko-demokratycznej, która protestowała przeciwko temu, żeby przeciwnicy zostali pochowani w miejscu. (P)

wieczny na świecie

Medycyna i Stowarzyszenie Transportu Lotniczego IATA zakomunikowało, że 1 dniem 1 listopada br. wszyscy pasażerowie najważniejszych linii lotniczych muszą wypisać swoje nazwiska na kartkach bagażowych. Decyzja w tej sprawie ma ułatwić w przyszłości poszukiwanie zaginionego bagażu pasażerów. (PAP)

(1) Oddział czerwonogwardystów.

KRZYSZTOF KOPROWSKI

W rodzinie radomskich odlewników Od „fasulca” do „disamatica”

Rachunek z „Fabryki Machin L. Kindta” wystawiony dla W. Pana Neumana 2 września 1879 roku wyszczególnia wykonane wówczas prace: „Za 23 szt. galeryj na schody, 3 siupki do galeryj, 4 szt. z szrubami do mocowania, 38 szt. flachajzy — rubli 71 i 69 kopiejek”. Inny „dowód operacji prac” (dziś powiedzielibyśmy: „Informacja o specjalności produkcyjnej”) informuje, że zakład ten wykonuje „pędnie i napędy, młotki do zboża i przebragaty asortyment do ścierania ziarna”. Tych dokumentów sprzed lat 50-ciu, 100-tu, a nawet 150-ciu sporo zgromadzone w archiwum Odlewni Radomskich z okazji 153 lat istnienia zakładów. Jeśli wracamy do niektórych z nich, to przede wszystkim po to, aby przypomnieć, że dzisiejsze Odlewnie radomskie od początku swego istnienia wykonywały i dziś wykonują produkcję dla budownictwa i rolnictwa.

Licznik stażu pracy

— Tej produkcji na potrzeby budownictwa i rolnictwa Odlewnie Radomskie pozostają wierne do dziś — przypomina inż. Czesław Rojek, któremu akurat na „liczniku stażu pracy” wybija 40 rok. — Zastanawiając się przy tym, że ta sama produkcja odbywa się w murach sprzed 1,5 wieku. Tylko, że inna to skala i inny efekt. Od 1960 roku specjalizujemy się w produkcji grzejników. Zaczęliśmy od 30 tys. m. kw., w 1965 roku daliśmy budownictwu już 151 tys. m. kw. grzejników a w br. produkcja ta wyniesie 500 tys. m. kw. To dużo — to tyle „zaberek”, które wystarczą do ogrzania 60 tys. mieszkań dwupokojowych. — Nie sięgałbym po dokumenty sprzed lat stu, robię tu od lat 45-ciu, zaczynałem dokładnie 12 kwietnia 1932 roku. Miałem wtedy lat 14 kiedy dali mi „fasulec” do ubijania form. Młodszy dziś nie mieści się w głowie, że przy pomocy „fasulca” i „jaszczurki” gładzącej formę można było robić odlewy. Dla mnie miarą czasu, który tu minął przy formach, jest ten właśnie rozwój narzędzi — od „fasulca” do automatów „disamatic”, do przyskisków, które podają żeliwo, dozują, gładzą formę, do taśmowego transportu wsadu. Uczyłem się zawodu — wspomina najstarszy formierz, Jan Sumiński, który, dokładnie lat dwanaście, oszkiwił, przy warsztacie, nie w szkole. Powiadają nie-

którzy, że lat 12 takiej nauki pod okiem majstra, to się liczy, że to dopiero była nauka, po której formierz zyskiwał nazwę „towarzysza sztuki odlewniczej”. A przecież ten, co dzisiaj obsługuje „disamatic”, też uczy się, zanim zostanie dopuszczony do urządzeń elektronicznych i hydraulicznych, przez lat 15-cie. Chcę tylko powiedzieć, że przed młodymi towarzyszami naszej sztuki też stawia się trudne obowiązki, że z pojęciem odlewnictwa wiąże się nauka. Tyle, że taki fach-

wiec przy obsłudze automatu wykonuje pracę kilkudziesięciu ludzi.

Pod okiem mistrza

— Ja bym tę sprawę nauki inaczej przedstawił. To przecież nie jest tak, że trwa ona przez jakiś czas — pod okiem mistrza czy nauczyciela zawodu w technikum, a potem to już robi się te odlewy dzięki raz zdobytej wiedzy. Ja uczę się tutaj już 47 rok, dokładnie tyle lat, ile pracuję — twierdzi modelarz, Stanisław Osmulski.

— Najpierw robiłem modele z żywicy epoksydowej, potem z drewna, następnie z metalu. Nie zawiesz pilnik i pilka były narzędziami, trzeba było przesiąść się na obrabiarki. Znam się również na remontach. A to już nie tylko naprawa uszkodzonego „fasulca”, jak dawniej — mamy w tych starych murach automatyczne podajniki, taśmę, nową technikę produkcyjną — chociażby te grzejniki z aluminium, robimy wreszcie dla potrzeb „Zwodoru” — przedsiębiorstw instalujących sieć wodociągową na wsi — nie mniej jak 20 tys. zaworów rocznie. I tu taki problem, jak awans zawodowy — przed kilkudziesięciu laty byłem modelarzem „i teraz — powiadają niektórzy — takim jestem”. A to nieprawda — jestem modelarzem, który rozwijał się równocześnie z zakładem — od fasulca do automatów. Rozwijał się, uczył i nauczył. Będę jeszcze opanowywał nową technikę. A byli i tacy, co zatrzymali się w miejscu i potem okazali się nieprzydatni..

Mówią o sobie również, że „znaleźli się na linii manewru gospodarczego”, że liczy na nich budująca się Polska, „mieszkańców”, że czeka na nich zmieniająca się wieś i cały program żywieniowy. Szczęść się przynależnością do rodziny odlewników — po prostu do ludzi gotowych zawsze do największego wysiłku i poświęcenia, nadających się do wynagami technicznymi i pilnymi potrzebami kraju.

be-de

Rejon Energetyczny wzmacnia kontrolę

- Ostrzeżenie dla „prądopajęzarzy”
- Apel do mieszkańców o współpracę

Oszczędne i racjonalne zużycie energii elektrycznej, szczególnie w okresie jesienno-zimowym, koliduje z występującymi jeszcze przypadkami, kiedy to w jasny dzień płoną lampy uliczne w Radomiu. Tak np. było 13 października na całej ulicy Olsztyńskiej. Były również przypadki, gdy na niektórych ulicach światło paliło się przez dwie pełne doby.

Zdaniem fachowców z Rejonu Energetycznego w Radomiu takie niezamierzone dzienne iluminacje ulic zdarzają się obecnie znacznie rzadziej aniżeli w latach poprzednich. A to z dwóch przede wszystkim względów — ponieważ wszelkie naprawy i czynności kontrolne wymagające włączenia lamp ulicznych wykonuje się obecnie prawie wyłącznie nocą, kiedy i tak włączone jest światło. Również dlatego, że montuje się obecnie tzw. automatyczne zmierzchniki, urządzenia samoczynnie włączające o zmroku punkty świetlne i wyłączające je po wschodzie słońca. Nie wszystkie zmierzchniki pracują jednak dość sprawnie. Bywa i tak, że włączają się one, gdy w dzień występuje silna mgła lub niebo pokrywa ciemne chmury. Stąd też i apel Rejonu Energetycznego do mieszkańców, aby natychmiast informowali o niepotrzebnie palących się światłach, dzwoniąc pod nr 991. Za pomoc i współpracę energetycy z góry dziękują.

Jest i drugi apel, a właściwie ostrzeżenie tym razem nie pod adresem ludzi dobrej woli, a do tych (informowaliśmy zresztą o nich), którzy korzystają z nielegalnego poboru mocy. Podłączają się oni na różne sposoby do przewodów z

pominięciem liczników. W ten sposób korzystają z „taniej elektryczności”.

Do października br. kontrolerzy Rejonu Energetycznego wykryli 85 przypadków takiego nielegalnego, darmowego pobierania energii świetlnej i mocy do napędu silników.

Gdy już nie pomagają apele i perswazje, przypomina się, że w każdym przypadku wykrycia nielegalnego poboru energii świetlnej winny płacić bezdługo karę w wysokości 7 tysięcy złotych, a w przypadku nielegalnego poboru mocy aż 20 tys. zł. Ryzyko i koszty są więc znaczne, tym bardziej, że kontrolerzy RE przeprowadzają obecnie przeglądy urządzeń elektrycznych i bezbłędnie wykrywają „prądopajęzarzy”. (be-de)

Stoiska i kiermasze ze zniczami

Handel i usługi w świąteczne dni

Wydział Handlu i Usług Urzędu Miejskiego ustalił czas pracy radomskiego handlu i placówek usługowych w dniach od 30 października do 1 listopada br.

I tak 30 bm., w niedzielę, czynne będą wszystkie sklepy, które funkcjonują w dni świąteczne, w tym również „Delikatesy” przy ul. Żeromskiego 44, od godz. 8 do 12. Kwiatarnie oraz sklepy „Veritas” i ARS Christiana czynne 6 godzin. Dyżurni punkty napraw radiowo-telewizyjnych WPHW przy ul. Waryńskiego 3/5 i WUSP przy ul. 1 Maja 43 (godz. 10 do 18), punkty usług motoryzacyjnych PZMot, ul. Warszawska 17/21 (godz. 8-14) i zakłady fryzjerskie WUSP przy ul. Słowackiego 21, pl. Konstytucji 5 i Traugutta 1a (godz. 7 do 12).

W poniedziałek sklepy owocowo-warzywne czynne od godz. 8 do 14, nabiałowo-pekarnicze od godz. 6 do 12 i

garnieryjne od 8 do 14. Sklepy mięsne i ze sprzedażą drobiu — nieczynne. Przez 6 godzin, licząc od czasu otwarcia, czynnych będzie 50 sklepów ogólnospożywczych (informacja o pełnym dyżurze w witrynach sklepowych) oraz 9 sklepów winno-cukierniczych i monopolowych.

Kwiatarnie będą otwarte przez 6 godzin. Specjalny „grafik” pracy sporządzono dla sklepów sprzedających znicze i świece. W godz. od 8 do 16 działalność handlową będą prowadziły sklepy chemiczne przy ul. Maratońskiej 3 i Dzierżyńskiego 60, przez 6 godzin sklep „Veritas” przy ul. Witolda i sklep ARS Christiana przy ul. Wąlowej oraz w godz. od 9 do 13 SDH „Sezam”.

Kioski „Ruchu”, które również zaopatrzone zostały w znicze, świece i in. pracują w normalnym wymiarze godzin.

Dyżurni pełnią zakłady usługowe: radiowo-telewizyjny WUSP przy ul. Żeromskiego 87 (godz. 10-18), Stacja Obsługi „Polmożbytu” przy ul. Kieleckiej (godz. 14 do 20) oraz punkty fryzjerskie WUSP przy ul. Słowackiego 21, pl. Konstytucji 5 i Traugutta 1a.

1 listopada dyżurne sklepy spożywcze czynne jak w każdą niedzielę. „Delikatesy” przy ul. Żeromskiego 99 otwarte w godz. od 8 do 12. Kwiatarnie czynne przez 6 godzin.

Sprzedaż świec w godz. od 8 do 16 prowadzi sklep przy ul. Maratońskiej 3, Dzierżyńskiego 60 i Dzierżyńskiego 30. Handlową również w wymiarze 6 godzin od chwili otwarcia, placówki „Veritas” i ARS Christiana. Kioski „Ruchu” czynne jak w każdą niedzielę.

Dyżurne zakłady usługowe: radiowo-telewizyjny WPHW przy ul. Witolda 2 i Waryńskiego 3/5 oraz WUSP przy ul. Maratońskiej 5 (wszystkie w godz. od 10 do 18). Motoryzacyjny — SPTM Autoservice ul. Warszawska (godz. 8-14).

Niezależnie od opracowanych ustaleń czasu pracy placówek handlowych i usługowych wydane zostały dyspozycje w sprawie kiermaszów zniczy, świec i kwiatów. Do sprzedaży tych artykułów zo-

KRONIKA DNIA

W Złotowie 27-letni Marian Piłkiewicz zam. w Wincentowie gm. Jedlika kierując motocyklem marki „Jez” nr rej. CB-5799 nie zachowując należytej ostrożności wpadł w poślizg na zakręcie i uderzył na chodnik. W wyniku uderzenia pasażerka, która była matką motocyklisty Marianna Piłkiewicz doznała urazu kręgosłupa i została odwieziona do szpitala w Radomiu.

W miejscowości Wysokie gm. Odrzywół spaliła się stodoła ze zbożami należącą do Jana Lerki. Straty szacuje się na około 70 tys. zł. Przyczynę pożaru ustala się w toku prowadzonego dochodzenia. (mz)

Zapraszamy do dyskusji

„Jakość mieszkań”

Jak już informowaliśmy w pierwszych dniach listopada „Życie” zamierza zorganizować redakcyjną dyskusję poświęconą jakości budownictwa mieszkaniowego. W związku z tym, że do konsultacji zaprosiliśmy naszych Czytelników dziś jeszcze raz przypominamy, że korespondencję w tych sprawach przyjmować będziemy do połowy przyszłego tygodnia.

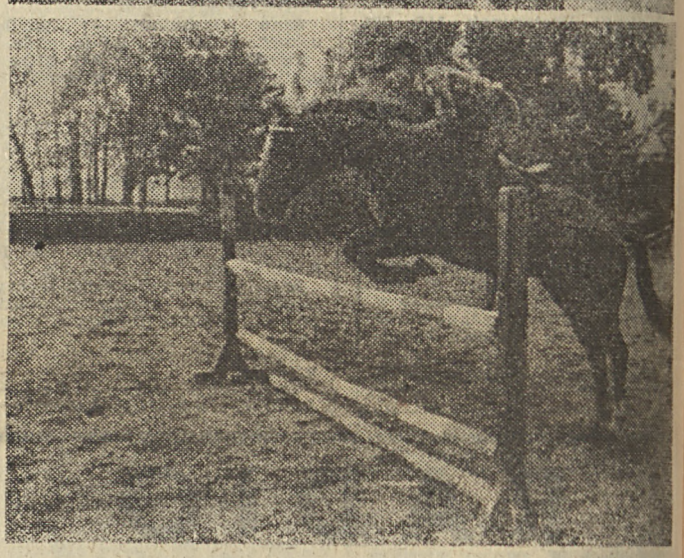
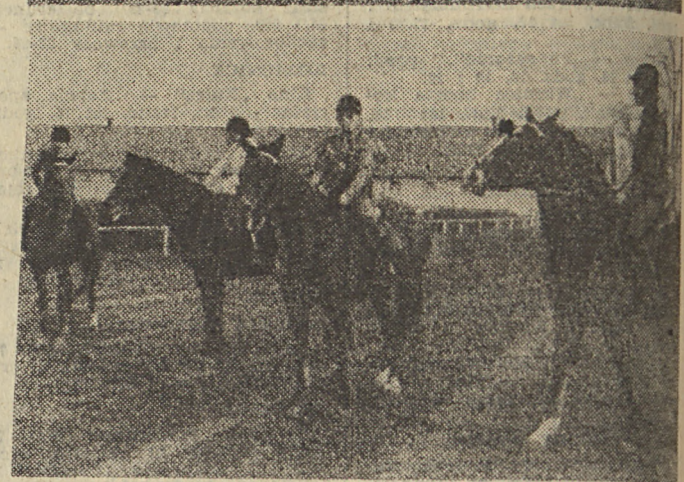
Wszystkie uwagi Czytelników wykorzystamy w czasie dyskusji, w której wezmą udział przedstawiciele spółdzielczości mieszkaniowej oraz przedsiębiorstw budowlanych. (mz)

Wycieczki szkolne i zakładowe na szlakach bojowych

Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK organizuje wycieczki szkolne i zakładowe do Przyczółka Warecko-Magnuszewskiego. W programie wycieczki przewidziane jest zwiedzanie Warki, muzeum Kazimierza Pułaskiego, skansenu bojowego WP w Mniszewie, pomnika Bratstwa Broni w Magnuszewie oraz mauzoleum i pola bitwy w Studzińkach. Na zakończenie, pobyt w Kozienicach i spacer po Puszczy Kozienickiej.

Zamówienia na wycieczki w dniach 19-23 listopada przyjmuje Biuro ORT PTTK ul. Traugutta 46/48. (n)

W szkołce jeździeckiej

W Stadninie Koni w Kozienicach istnieje szkoła jeździecka dla najmłodszych. Pod opieką instruktora jazdy Mariana Wejnera odbywa codzienne ćwiczenia grupa zapalonych adeptów sztuki jeździeckiej. Małgosia Dąbrowska ma 12 lat i dosiada „Boka”. W tych ćwiczeniach ma koleżankę Agnieszkę Walską.

Dziewczęta chwalą sobie zajęcia w szkółce i bardzo przyjaźnią się ze swymi nauczycielami. Jeździec i koń muszą się nawzajem rozumieć, wtedy dopiero można osiągnąć najlepsze rezultaty. Codzienna porcja ćwiczeń w szkółce jeździeckiej obejmuje różny stopień trudności, łącznie z pokonywaniem wysokościowych przeszkód. (m)

Fot. Bronisław Duda

W niedzielę więcej autobusów w kierunku cmentarzy

W związku ze zbliżającym się Świętem Zmarłych, dyrekcja Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej w Radomiu postanowiła w najbliższą niedzielę 30 bm. zwiększyć ilość autobusów kursujących w stronę cmentarzy przy ul. Dzierżyńskiego oraz cmentarza na Fircielu.

Na trasę skierowanych w niedzielę 6 dodatkowych wozów, które wzmacniają linie przebiegające ul. Dzierżyńskiego (lub w jej pobliżu) oraz jeden dodatkowy autobus na linię nr 13, w kierunku cmentarza komunalnego na Fircielu.

O komunikacji miejskiej w dniu 1 listopada — poinformujemy oddzielnie w poniedziałkowym wydaniu „Życia”. (mz)

Ze sporu masowego

W Radomiu odbyła się pierwsza wojewódzka spółdzielcza Związek Zawodowy Pracowników Państwowych i Społecznych w sporach obronnych. Dwubój strzelanie z kłosa i rzut granatem — wygrali drużyny reprezentacji Banku Gospodarki Żywnościowej, wyprzedzając w klasyfikacji Zarząd Wojewódzki LOK i Urząd Wojewódzki. Indywidualnie wśród kobiet triumfowała Alicja Ryl (Ośrodek Szkolenia Kierowców LOK), a wśród mężczyzn Czesław Mróz (Urząd Miasta i Gminy Lipsko). (am)

Na łamach prasy zakładowej

Najświeższy numer „Echa Skórzanych” zamieszcza ciekawą publikację związaną tematycznie z potrzebą utworzenia w Radomiu Izby Tradycji przemysłu skórzanego.

„Radom — kolebka polskiego przemysłu skórzanego. Radom — głównym ośrodkiem skórzanym w kraju. Podobnej treści określenie znajduje się w wielu publikacjach popularnonaukowych bardzo dużo — stwierdza autor artykułu. — Niewątpliwie istnieje sporo dowodów, które potwierdzają, że Radom był po Warszawie największym ośrodkiem skórzanym w pewnym okresie historycz-

nym. W 1826 roku właściciele garbarni w Radomiu Schmiersteinowie zostali wyróżnieni „Nagrodą z medalu srebrnego” za „wyprawienie skóry wołowej na podszewy futrowe”. Medal ten przyznał sam Stanisław Staszic.

Mijają lata — czytamy w artykule — ludzie odchodzą zgodnie z prawem biologicznym. Odległe fakty i zdarzenia błędna w pamięci starszych pracowników, a wielu młodych są prawie nieznane. Zmieniają się technologie produkcji skóry i obuwia, ulega przeobrażeniu uzbrojenie garbari i fabryk obuwicznych. Młodzi pracownicy Garbarni nr 2 prawdopodobnie nie wiedzą, że jeszcze w latach 50-tych poszukiwaniom fachowcom w garbarstwie był reczny felczer, a z opisaniem jego narzędzi pracy byłaby nie lada trudność. Czy wszyscy wiedzą na przykład do czego służyło narzędzie pracy garbarza zwane „degilem”?

Podobna sytuacja występuje w produkcji obuwicznej. Inaczej produkowano obuwie w radomskiej fabryce przed wojną. Inne urządzenia spotkać można było w latach 60-tych, a inne w drugiej połowie lat 70-tych.

W pewnym czasie toczyła się dość aktywna dyskusja wśród garbarzy na temat zorganizowania muzeum skórzanego w Radomiu. Sądząc, że nazwa jest do uzgodnienia. Muzeum, izba tradycji, a może skansen garbarski. W tej chwili ważne jest praktyczne działanie zmierzające do powołania społecznego zespołu organizacyjnego, który rozpocznie gromadzenie eksponatów.

Autor artykułu proponuje rozważyć możliwość przeniesienia na izbę tradycji przemysłu skórzanego wysłużonych budynków produkcyjnych Garbarni nr 3, która niebawem zmieni obecne przeznaczenie. Warto o tym pamiętać — czytamy w zakończeniu artykułu — nim zakład zostanie wykreślony z miejskiego rejestru, a po latach z pamięci garbarzy.

wynot. am

Idziemy do kina

Był sobie glina

W dniach 29-30 bm. na ekranie kina „Jel” wyświetlany będzie francusko-ukraiński dramat sensacyjny-kryminalny pt.: „Był sobie glina” reż. Georges Lautnera. Trzecia filmu, który prezentowany jest w ramach stałego cyklu „Pożegnania z tytułem”, są „rodzinne” i służbowe perypetie komisarza policji działającego incognito w Nici. W tropieniu handlarzy narkotyków skutecznie przeszkadzają mu... miejscowa policja oraz agenci amerykańskiej dywizji antynarkotycznej.

W rolach głównych występują m. in. Michel Constantin i Mireille Darc oraz Michel Lonsdale. (mz)

ZAPISKI REPORTERA

ŻYWY KONTAKT. W spółdzielni „Sport” odbyło się tradycyjne spotkanie kierowniczy z byłymi pracownikami, w trakcie którego mówiono o bieżących i perspektywicznych problemach „Sportu”. Członkowie zarządczego koła emerytów i rencistów żywo interesowali się wszystkimi sprawami. Członkom koła wręczono zapomogi i drobne upominki.